

Giới thiệu Thể Thân - Huân Khang

Nữ chính số phận đáng thương khi ông trời cướp đi của cô giọng nói, lại còn bị ghẻ lạnh bởi chính những người thân trong gia đình mình.

Cô yêu hấn, một người đàn ông mà cô không thể nào nắm bắt, hấn lạnh lùng, hấn tàn nhẫn, hấn nhẫn tâm làm tổn thương, chơi đùa tình cảm của cô.

Hóa ra hấn cười cô vì thương hại, nếu một ngày nọ cô biến mất hấn có đi tìm hay không?

Hấn là người mà cô mãi mãi chẳng chạm đến được.

- - - - -

Hấn quỳ gối trước mặt cô, nắng vàng làm cho gương mặt hấn thêm sinh động, hấn cười, hôn lên tay cô

- Chúng ta yêu lại từ đầu nhé, bắt đầu cuộc sống mới, để cho anh có thể bảo vệ em, hết lòng yêu em.

Bạn đang đọc truyện *Thể Thân - Huân Khang* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1

Nhà cô có hai chị em sinh đôi, cô bị câm, chính vì thế mà mẹ ghét bỏ cô, xem cô là thứ xui xẻo

- Hôm nay con đi bộ đi, đừng có mà đi chung xe với chị con. Con bé không thích bị người ta đồn là có em bị câm!

Châu Giang tủi thân gật gật đầu, sống mũi cay xè. Mẹ lúc nào cũng vậy, yêu thương chị hơn cô, cái gì tốt cũng dành cho chị. Chẳng lẽ bị câm từ nhỏ là có tội hay sao?

Châu Giang ghét bỏ chính bản thân mình. Giá như cô không bị câm thì mẹ đã yêu thương cô rồi.

- - - - -

Chị cô là một cô gái xinh đẹp, lại có được giọng hát hay nên ai cũng yêu quý và ngưỡng mộ. Cô cũng ngưỡng mộ chị rất nhiều.

Châu Giang cũng thích hát nhưng khi cô cất giọng thì cổ họng đau đớn không thôi. Châu Ái cười châm chọc

- Mày mà cũng muốn hát hò à? Bị câm thì tốt nhất đừng mơ mộng.

Những lúc như thế Châu Giang chỉ biết cúi đầu, nén nước mắt vào tim.

- - - - -

Gia đình Châu Giang cũng thuộc dạng giàu có, tập đoàn Châu thị có tiếng trong vùng, đương nhiên không thể thoát khỏi cuộc hôn nhân thương mại do hai phụ huynh sắp đặt.

- Hôm nay Lam thiếu gia đến nhà xem mắt chị con, con nên biết phận một chút. Đừng lằng vằng ở đại sảnh phá hỏng chuyện tốt, kéo người ta thấy lại cười trong mặt!

Châu phu nhân nhíu mày, đẩy vai cô. Châu Giang làm động tác "Con đã hiểu" sau đó buồn bã lui xuống nhà sau.

Sáng hôm nay Lam thiếu gia đến, chiếc xe sang trọng đỗ trước cửa lớn của Châu gia, quả nhiên anh là người có khí chất, ngũ quan anh tuấn khiến mọi người lập tức bị thu hút.

Châu Giang vô tình nhìn thấy anh qua khe cửa trong phòng, tự bao giờ tim cô đập nhanh, mặt cũng trở nên đỏ lựng.

Ở đại sảnh diễn ra một cuộc trò chuyện vui vẻ, chủ yếu là tiếng cười sảng khoái của Châu lão gia.

- Hai nhà Lam-Châu kết thân quả là chuyện tốt, như thế này đi, nếu Lam thiếu gia cảm thấy được liền tổ chức hôn lễ trong tháng này luôn. Như vậy có được không?

Lam Triệt từ đầu đến cuối chỉ ngồi uống trà, lúc cần thiết thì nhếch môi, không hề nói quá 3 lời. Cả người anh toát ra khí chất uy nghiêm và lạnh lẽo.

- Như thế cũng tốt. Châu lão tiên sinh có thể cho biết vợ sắp cưới của tôi là ai được không?

Anh biết Châu gia có 2 cô con gái sinh đôi, nhưng không biết đối tượng mình sắp cưới là cô em hay cô chị.

Châu Ái ở bên cạnh mặt mày đỏ lựng cả lên, trong cái nhà này còn ai mà xứng với Lam thiếu gia ngoài cô ả cơ chứ, đưa em cầm kia của cô thì còn lâu mới có khả năng.

Châu lão gia ho khò khò, ánh mắt không rõ ý vị hướng về phía Châu Ái

- Là con bé này đó. Nó tuổi nhỏ còn nông nổi, mong Lam thiếu gia nhẹ nhàng chỉ dạy thêm.

Nhưng hầu như Lam Triệt không hề để ý đến thái độ của 2 cha con, mắt anh hướng về phía sau tủ, ở đó có một đôi mắt nhỏ chăm chú nhìn theo anh. Theo anh đoán đây chính là cô con gái còn lại của Châu gia. Mỗi anh bỗng chốc mang theo nụ cười

- Không, tôi muốn cưới cô ấy.

Anh chỉ tay về phía Châu Giang đang lấp ló.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Huân Khang* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2

- Tôi muốn cưới cô gái kia!

Câu nói của hắn thu hút sự chú ý của mọi người, Châu phu nhân nhìn thấy Châu Giang lấp ló đằng đó thì hận không thể đánh chết cô. Đã dặn không được mò ra, vậy mà con ranh này vẫn không nghe lời. Đúng là đứa chuyên gia gây họa mà!

Châu lão gia lập tức xua tay

- Không thể được, đứa con đó của tôi bị cầm thì làm sao xứng với Lam thiếu gia được cơ chứ?

Ông ta gả con gái đi để làm nội gián báo cáo tin tức của tập đoàn Lam gia cho mình, chỉ Châu Ái mới có thể làm được điều đó, Châu Giang chỉ là một đứa cầm, tính tình ương dở không nghe lời thì sao có thể thực hiện đây?

Lam Triệt vui vẻ cười, sao anh lại không thể nhìn ra ý đồ của ông lão cơ chứ.

- Làm thế nào đây, nhưng tôi lại thích cô gái đó. Nào, em mau lại đây!

Hắn vẫy tay với Châu Giang, cô vốn chỉ muốn nhìn lên hắn một chút không ngờ lại bị phát hiện, cũng không ngờ lại phá hỏng chuyện tốt của chị mình. Mẹ và chị nhất định sẽ không tha cho mình mất!

- Cút vào trong!

Châu lão gia kích động hơn nhiều so với hắn nghĩ. Dọa cho Châu Giang giật bắn mình bỏ chạy vào phòng. Lão quay ra cười với Lam Triệt, bộ dạng tức giận cũng biến mất:

- Châu Ái nhà tôi thông minh lanh lợi, chỉ có nó mới xứng với cậu! Hôn lễ này cũng định sẵn từ trước rồi, cậu...

- Nếu cô dâu không phải cô gái cầm kia thì...bỏ đi, đừng nghĩ đến chuyện kết thông gia nữa!

Hắn tùy ý đứng dậy, phui phui vạt áo, không khỏi quay người nhìn vào hướng mà Châu Giang bỏ chạy lúc nãy. Khóe môi cương nghị nhếch lên.

Bầu không khí trong Châu gia căng thẳng cực kì, ba người Châu lão gia, châu phu nhân cùng với Châu Ái ở trong phòng riêng bàn việc.

Tiếng khóc thút thít cùng với những câu chửi rủa của cô ả càng làm cho 2 ông bà điên lên.

- Ba mẹ, 2 người phải làm chủ cho con, con nhất định phải cưới Lam Triệt! Con nhỏ cầm kia sao có thể giành anh ấy với con cơ chứ?

Châu lão gia đương nhiên cũng giống vợ mình, chỉ yêu thương mỗi Châu Ái thôi, chỗ thông gia tốt thế này ông chỉ muốn dành cho con gái rọu của mình. Nhất định phải gả Châu Ái vào nhà họ Lam!

- Con yên cho ta nghĩ cách!

Rồi quay sang bảo với Châu phu nhân:

- Khi trước lúc mới đẻ thầy bói đã phán nó xui xẻo, gây họa cho cả nhà vậy mà bà không nghe, muốn giữ nó, bây giờ thì hay rồi!

Châu phu nhân nhú mồm, cũng đâu phải lỗi của bà, dù sao nó cũng là con gái do bà đẻ ra, đương nhiên không nhẫn tâm vứt bỏ! Nếu không cho nó tình yêu thương thì cũng phải cho nó 1 cuộc sống đầy đủ chứ.

Bỗng nhiên bà ta cất lời như phát hiện được ý hay

- Nếu Châu Giang biến mất, chẳng phải Châu Ái có thể thay thế nó cưới Lam Triệt hay sao? Lam Triệt cũng không có lý do để từ chối!

Châu lão gia cười khẩy, tán thành

- Quả là ý hay! Sao tôi không nghĩ ra sớm nhỉ? Lập tức liên lạc với chỗ buôn người ngay đây

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Huân Khang* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3

Châu Giang giam mình trong phòng ngủ, tâm trạng cô lo sợ nơm nớp không biết mẹ và chị có đánh mình hay không.

Bỗng có tiếng gõ cửa, Châu phu nhân đi vào phòng, bà nhanh chóng điều chỉnh cảm xúc, gương mặt cố tỏ ra hiền từ xoa đầu cô:

- Con không cần phải lo lắng, ta không trách phạt con đâu!

Châu Giang dường như không tin vào tai mình, mẹ chưa bao giờ tử tế với cô như thế, cô nhìn bà chăm chăm.

Châu phu nhân lắc đầu cười khổ, nói một câu trái với lòng mình:

- Dù sao đây cũng là chuyện tốt, ba mẹ cũng thực sự rất mong gả con vào gia đình tốt. Nếu Lam thiếu gia đã ngỏ lời thì cha mẹ cũng ủng hộ.

Châu Giang mừng rỡ, khoe mắt uơn ướt lặn xuống một giọt nước trong suốt. Hóa ra cha mẹ cũng vô cùng tốt và lo nghĩ cho cô, bấy lâu nay có lẽ cô đã hiểu lầm họ rồi.

Nhưng trong lòng cô cũng không muốn phải cưới một người mình chỉ mới gặp lần đầu, và lại chị cô rất thích người này, cô không thể tranh giành với chị của mình được. Cô làm mấy động tác tay, cổ họng phát ra tiếng ứ ừ, ý nói: Con không muốn đám cưới, cha mẹ không giận con là tốt rồi.

Bà nghĩ thầm trong bụng: Đúng là già vờ già vịt, nếu không muốn cưới tại sao lại lảng vảng trước mắt Lam Triệt để hắn trông thấy cơ chứ. Đã có tình tình kẻ còn ra vẻ vô tội.

Trong lòng nghĩ thế nhưng ngoài mặt bà xoa đầu cô, hiền từ đáp:

- Chuyện hôn sự quan trọng của 2 nhà không thể tự ý con quyết định được.

Nói rồi bà đưa ly nước trái cây sang cho Châu Giang, ngon ngọt dụ dỗ:

- Chuyện đó từ từ tính, con uống nước cho có sức khỏe đã!

Cô ngoan ngoãn gật đầu, nghe lời uống sạch ly nước. Có lẽ đây chính là lần đầu tiên cô được mẹ mình chăm sóc thế này, trong tim không khỏi dâng lên sự ấm áp vô tận.

Bỗng nhiên đầu óc cô trải qua trận choáng váng, ý thức dần dần mơ hồ, ngay cả những thứ trước mắt cô cũng nhìn không rõ nữa.

Mẹ...tại sao lại làm vậy chứ?

- Lam thiếu gia, bên Châu gia báo tin Châu nhị tiểu thư Châu Giang mất tích rồi!

Người nọ lễ phép cúi người báo tin, nghe xong, Lam Triệt nhủ mảy. Hôm qua người vẫn còn ở đó, mạnh khỏe khả ái, sao hôm nay lại có thể mất tích?

Bỗng nhiên từ bên ngoài, một người đàn ông mặc vest đen bước vào, trên người tỏa ra khí chất lạnh lùng y hệt Lam Triệt:

- Anh trai, bên chỗ buôn người của em vừa mua được một cô gái, bị cầm! Lại là bị chính gia đình mình bán mới đáng ngạc nhiên.

Nói rồi hắn đưa tấm ảnh ra trước mắt Lam Triệt, cô gái nhỏ mê man bị trói chặt, tóc tai rũ rượi, bên đuôi mắt trái có một nốt ruồi màu đỏ nhỏ xíu. gương mặt này, hắn không thể nhầm lẫn được!

- Đó chẳng phải là Châu Giang hay sao? Khốn nạn, Châu gia dám làm thế với vợ sắp cưới của tôi, mà đó lại là con gái của họ! Quả thật không bằng cảm thù!

Giọng hắn trầm thấp mang đầy vẻ nguy hiểm, cây bút đang cầm trên tay bị lực đạo mạnh mẽ xiết chặt, kêu "rắc rắc"

Thả sao nha!!!!

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Huân Khang* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4

- Vậy bây giờ Châu Giang đang ở chỗ cậu?

Lam Triệt xoay người nhìn thẳng vào mắt Lam Luật, tiếp lời:

- Thả cô ấy ra đi.

Lam Luật chắc chắn khoe môi, vuron tay vỗ vỗ vai hắn, miệng tươi cười:

- Chỗ em mua cô ấy với giá trên trời luôn đấy, chẳng lẽ nói thả là thả? Anh trai, chúng ta phải đánh đổi chút gì đó!

Lam Triệt tùy ý phát tay, lạnh lùng nói một câu:

- Mảnh đất khu A nhượng lại cho cậu. Đã đủ chưa?

"Bộp! Bộp!" Tiếng vỗ tay thích thú của Lam Luật vang lên, đáp án quả nhiên làm anh được mở mang tầm mắt. Một con người tàn nhẫn, coi sự nghiệp lên trên hết như anh trai hắn mà lại đổi mảnh đất ở trung tâm thành phố để đổi lấy một cô gái. Thật sự thú vị đây!

- Em chỉ đùa anh thôi. Dù sao cô ta cũng là chị dâu em mà. Để em gọi cho thuộc hạ mang người đến!

Anh rút tay vào túi quần, khoe miệng vẫn còn vương lại nụ cười ban nãy. Anh trai Lam Triệt vậy mà đã biết yêu rồi cơ đấy!

Lam Luật nói chuyện điện thoại với thuộc hạ vài lời, bỗng nhiên lông mày của anh chau lại vô cùng khó coi, sau đó là giọng nói mang vẻ nghiêm trọng:

- Không xong rồi anh. Châu Giang bị thuộc hạ của em bán lại cho khách buôn nước ngoài rồi. Anh hai, chúng ta phải làm sao đây?

Thần sắc của Lam Triệt sau khi nghe xong câu này càng thêm lạnh lẽo, hắn không khỏi liếc nhìn Lam Luật với ánh mắt cảnh cáo, Lam Luật nhìn thấy thì giả vờ lảng tránh đi. Cũng đâu phải lỗi của anh chứ!

- Còn ở đây hỏi làm sao? Lập tức cướp người cho tôi!

Cô gái tên Châu Giang đó số phận sao lại đáng thương thế cơ chứ? Bị chính cha mẹ mình bán đi, lại còn bị trao tay cho nhiều người khác. Dù sao thì tương lai cô cũng là vợ của Lam Triệt hắn, hắn sẽ không để cô phải chịu thiệt thòi!

- Em biết rồi!

- -----

Khách buôn người nước ngoài kia tên là David, ông ta chuyên gia mua những cô gái trẻ đẹp để bán lại, nếu hợp với gu của mình thì ông ta sẽ giữ bên cạnh để dùng.

Lúc này vào chợ đen vừa vận nhìn thấy một cô gái được rao bán, cô gái này tuy bị cầm nhưng lại rất xinh đẹp. Vừa nhìn thấy đã khiến cho người ta có cảm giác muốn bảo vệ, ông ta cũng không ngoại lệ.

- Em đừng sợ, tôi không phải là người xấu!

Châu Giang vừa tỉnh lại sau cơn hôn mê dài, không gian xung quanh lênh đênh, rung lắc dữ dội khiến cô choáng váng.

- Ư ư ư....

Cổ họng của cô đau rất, nước mắt bỗng dung trào ra.

Thấy cô có điều muốn nói, David lịch thiệp đưa quyển sổ và cây bút cho cô. Châu Giang khó khăn viết ra vài dòng:

- Tôi đang ở đâu? Ông là ai? Vì sao tôi lại ở đây?

Đôi mắt xanh biếc của ông ta luôn dõi theo cô, ôn tồn trả lời:

- Em đang trên tàu đi đến Campuchia, tôi là người mua em, em bị bán đi rồi!

Sau đó cảm thấy chưa đủ, liền bồi thêm một câu:

- Tôi mua em không phải vì mục đích xấu, mà là muốn cưới em!

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Huân Khang* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5

Cô bị bán rồi? Cha mẹ vậy mà tùy tiện xem cô như một món hàng mà bán đi hay sao? Châu Giang không có sức nghĩ đến người đàn ông trước mặt này, trong lòng trào dâng lên sự tủi thân vô tận. Cô co mình khóc nức lên, những âm thanh đứt quãng không rõ là muốn nói gì nhưng nghe rất thương tâm.

Từ nhỏ cô đã không giống như chị mình, không được cha mẹ yêu thương chiều chuộng mà luôn phải sống cúi đầu nhường nhịn. Cũng đã 20 năm rồi, có lẽ cô với họ không có duyên là người một nhà, cô không nên tồn tại trên cõi đời này nữa, thế này cũng tốt, đỡ phải ngày nào cũng làm họ chướng mắt. Nhưng cô đi mất rồi liệu cha mẹ có thấy nhớ cô hay không?

David không hiểu được cô đang nghĩ gì trong đầu, ông ta chỉ mong tàu mau cập cảng Campuchia để nhanh chóng lôi con mồi này lên giường.

Đoạn, ông ta cười khẩy, những con mồi non nớt này luôn thích đồ ngọt, chỉ cần ông ta nói thêm vài lời chắc chắn cá sẽ dính câu.

- Bé con đừng sợ, tôi sẽ đối tốt với em, sẽ không ngược đãi em!

Châu Giang ngược mắt nhìn ông ta, đôi mắt to long lanh gợn lên tia run rẩy sợ hãi. Dáng vẻ này của ông ta rất giống mấy tên biến thái trong phim truyền hình hay chiếu, linh tính mách bảo cô rằng đây chính là nguy hiểm!

Đột nhiên tên thuộc hạ bên ngoài xông vào, nói khề vào tai David điều gì đó khiến ông liếc nhìn cô, sau đó bỏ ra ngoài.

Bên ngoài là một chiếc tàu sang trọng khác áp sát tàu của David, trên mũi tàu là một chàng trai khôi ngô. Nhìn thấy David anh cười lớn:

- David tiên sinh!

- Lam nhị thiếu gia? Tưởng là ai dám đến tranh người của tôi, hóa ra là anh.

Lam Luật nhìn sang David, nói:

- Tôi không có ý định giành cô ấy, chỉ là cô ấy đất tòi với anh trai tôi. Mà David tiên sinh cũng biết tính anh ấy rồi đấy....

Anh áp úng bờ lưng nửa câu sau, ngụ ý là gì chắc David hiểu rõ. Lam gia từ trước đến nay nổi tiếng trên thương trường, ngay cả hắc đạo cũng chạ tay đến, hơn nữa chính là đại thiếu gia Lam Triệt vô cùng xảo quyệt và tàn nhẫn. Lam gia này, tốt nhất không nên động đến.

David nghe đến đây không thể không nể mặt, nhưng ông ta cũng không để mình chịu thiệt, liền mặc cả:

- Cô gái ấy tôi sẽ giao ra. Chỉ là Lam thiếu gia đây nên sòng phẳng một chút!

Gió biển mặn chát thổi tung mái tóc của Lam Luật nhưng phong thái anh ta không hề suy sụp. Như đã bàn tính với anh trai mình từ trước, anh đáp:

- Tôi sẽ không bắt cô ấy luôn, chỉ là giải quyết xong nợ sẽ trả lại cho ông. Đương nhiên trình tiết của cô ta thì bên tôi cũng không động đến! 3 hôm sau chúng tôi trả người!

David cũng đành cứng họng mà giao Châu Giang ra. Lam Luật đích thân qua kia bế cô sang tàu của mình. Nhìn ánh mắt không an phận của David anh liền trừng mắt cảnh cáo lại, đây là chị dâu của anh, bất kì kẻ nào cũng không được có loại suy nghĩ bất chính!

- -----

- Anh hai, em đã đón chị dâu về rồi!

Qua điện thoại, anh nghe được giọng cười âm lãnh của Lam Triệt:

- Tốt lắm, bên tôi cũng vừa đem sinh lễ qua Châu gia. Cứ như bọn họ muốn đi, 3 ngày sau Châu Ái sẽ gả qua đây, lập tức đem cô ta giao cho David!

2 người là chị em sinh đôi giống nhau đến 7,8 phần. David có mắt thần cũng nhận không ra!

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Huân Khang* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 6

Bán được Châu Giang đi rồi, gánh nặng trong lòng Châu lão gia xem như nhẹ bớt phần nào. Vừa hay lúc này Lam Triệt lại gửi sinh lễ qua hỏi cưới, 3 ngày sau hôn lễ liền lập tức cử hành. Niềm vui này phải nói là còn hơn trúng số độc đắc, ông ta chờ đến khi Châu Ái mê hoặc được Lam Triệt nắm toàn bộ quyền lực trong tay lên đứng đầu Lam gia thì chẳng phải tập đoàn Lam thị cũng thuộc về ông ta hay sao?

Suy tính là thế nhưng ông ta không hề biết rằng mình đang rơi vào cái bẫy lớn do Lam Triệt giăng mắc sẵn.

Lam gia quả nhiên rất hào phóng, quả cưới cùng với tiền gửi sang nhà Châu Ái còn dư giả để mua thêm vài chiếc xe hơi đời mới. Châu Ái không khỏi đắc ý, phải chăng hẳn yêu cô ả nên mới ra tay rộng rãi vùng tiền thế này? Gương mặt xinh xắn thoáng qua nét vui sướng.

Chuyện Châu Giang bị bán đi Châu Ái là người biết rất rõ, mặc dù thấy cha mẹ làm như vậy với chính em gái ruột của mình thì cô cũng hơi mùi lòng, thế nhưng này là chuyện tốt, tổng được nó đi rồi cô mới chính là vợ của Lam Triệt, vậy nên cô ả cũng chẳng cảm thấy tội lỗi gì.

- -----

3 ngày sau cuối cùng cũng tới, tại Châu gia, Châu Ái được trang điểm lộng lẫy xinh đẹp động lòng người. Trên cơ thể cô ta khoác lên bộ váy cưới thời thượng nhất hiện nay, phần trên ôm sát bầu ngực và eo tạo nên đường cong uyển chuyển, phần dưới tung xòe ra như đuôi cá.

Châu phu nhân vui vẻ khen con gái một câu:

- Con gái của mẹ là đẹp nhất, mẹ chờ ngày này bấy lâu nay cuối cùng cũng đến rồi.

Châu Ái ôm chầm lấy bà, vỗ vai:

- Mẹ yên tâm, con nhất định sẽ sống tốt. Đợi đến khi thu tóm được Lam gia rồi con sẽ đền đáp hậu hĩnh cho hai người!

- Con gái ta phải có bản lĩnh thế này chứ! Haha...

Tiếng cười rôm rã bên trong phòng thay đồ vang lên khiến lòng Lam Triệt lạnh lẽo. Vốn dĩ hẳn muốn đích thân sang đón dâu nhưng sau khi nghe những lời già tâm này, hẳn hận không thể lao vào bóp cổ từng người một.

Lam gia là ai mà lại để một đứa con gái miệng còn hôi sữa đòi nắm quyền chứ? Châu gia nghĩ con gái mình có đủ bản lĩnh làm chuyện này hay sao? Quả thật rất đáng cười.

Chuyện của Châu Giang đã làm hấn sinh lòng phần nộ với Châu gia và nay lại thêm chuyện này xảy ra. Vốn định để cho bọn họ chút mặt mũi nhưng bây giờ không cần nữa rồi, toàn bộ vứt cho chó ăn đi!

- -----

- Anh trai tôi hôm nay không đến rước dâu được nên tôi đi thay.

Vẫn là giọng nói ôn nhu của Lam Luật, thế nhưng thái độ của anh không mấy là thân thiện. Anh đã nghe anh hai mình nói qua chuyện vừa nãy rồi, bọn người Châu gia không biết trời cao đất dày này muốn tính kế với Lam gia sao? Đúng là không biết tự lượng sức mình.

Câu nói này khiến cho họ hàng nhà gái trầm trồ không ngớt. Đám cưới là chuyện đại sự của đời người vậy mà chú rể nói không xuất hiện, thay vào đó là em trai của mình. Điều này chẳng khác gì một cái tát tát thẳng vào mặt nhà họ Châu cả.

Châu phu nhân, Châu lão gia và Châu Ái cũng không thoát khỏi sự ngỡ ngàng. Lam Triệt này đang muốn giờ trò gì đây? Nhưng dù sao cũng đi đến bước này rồi, nhẫn nhục là việc nên làm!

Châu lão gia điềm tĩnh trả lời:

- Nếu Lam Triệt bận việc thì Lam nhị thiếu thay anh mình cũng được, đây cũng là việc ngoài ý muốn, mọi người xin hãy thông cảm!

Lam Luật khinh bỉ nhún vai, đợi thêm chút nữa đi, con gái mấy người sắp được làm vợ của tên buôn người dâm dề số 1 Campuchia rồi đó!

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Huân Khang* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7

Đoàn xe rước dâu của Lam gia rất phổ trương, xe trước xe sau toàn bộ đều là những thương hiệu mới nhất trên thị trường, dẫn đầu là chiếc BMW iX3 vừa xuất hiện trong triển lãm xe hơi tuần qua. Trước xe gắn một bó hoa hồng rực đỏ thắm, rất sang trọng!

Lam Duật tự mình lái chiếc BMW iX3 rước Châu Ái, cô ả ngồi ở ghế phụ bên cạnh, đôi mắt mang theo tia ngưỡng mộ mà nhìn anh. Lam gia này rốt cuộc có phải là nơi sản xuất trai đẹp hay không? Lam Triệt đẹp, Lam Luật còn đẹp hơn, đến cả vệ sĩ cũng đẹp nữa, nếu một ngày cả 2 anh em Lam gia cùng say mê ả thì chẳng phải rất hạnh phúc hay sao?

Châu Ái tự nghĩ xong cũng tự mình cười khúc khích như tự ki, Lam Luật chỉ liếc mắt nhìn một cách khinh thường chứ cũng chả thèm quan.

Đến ngã ba, đột nhiên anh đánh tay lái rẽ sang đường khác, Châu Ái ngạc nhiên trừng mắt:

- Biệt thự Lam gia đâu phải chạy theo hướng này! Anh muốn đưa tôi đi đâu?

Lam Luật nhún vai, đáp một câu châm chọc:

- Cuối cùng cô cũng tỏ ra mình có não rồi đấy, tôi đưa cô đi làm đám cưới!

- Nhưng đâu phải đi hướng này?

- Tôi lái xe hay cô lái? Muốn làm đám cưới thì ngồi im, ồn ào tôi vứt xuống xe đấy!

Châu Ái nghe dọa thì hết hồn, nhưng vẫn quay người ra sau để quan sát, đoàn xe rước dâu vẫn đi thẳng trên con đường lúc này chứ không hề rẽ theo hướng mình. Đột nhiên từ phía đối diện cũng xuất hiện một chiếc xe y hệt xe mà ả đang ngồi, xe đó nhanh chóng nhập với đoàn rước dâu, bình thản tiến về phía Lam gia.

Không xong rồi, cô ả đã bị mấy người này lừa rồi! Châu Ái ra sức la ý ới, làm ầm ĩ cả lên, miệng không ngừng chửi bới rủa xả nhưng Lam Luật vẫn lạnh như trước.

Đến nơi rồi!

Cảng biển thu vào tầm mắt anh, phía trước chính là tàu của David tiên sinh.

Lam Luật lấy kính đen đeo vào mắt, anh vuốt vuốt lại tóc mình. Sau đó mở cửa xuống xe.

Gió từ biển từng cơn lạnh lẽo thổi vào bờ, không ngừng quạt tung mái tóc vốn dĩ được tết lên gọn gàng của Châu Ái. Anh kéo tay Châu Ái xuống xe, trên tàu là David đang đứng đợi sẵn.

Thấy ả chống đối mình, anh mới từ từ mở miệng:

- Cô cảm thấy thế nào? Hoảng sợ? Tuyệt vọng? Đau đớn? Đó đều là những cảm xúc mà Châu Giang đã từng trải qua lúc bị gia đình cô bán đi, cô ấy khổ nhiều rồi thì cô cũng nên nếm trải một chút, như thế mới gọi là công bằng.

Châu Ái lúc này mới thấu tỏ mọi việc, ả tuyệt vọng van xin anh thế nhưng hoàn toàn vô tác dụng. ả không muốn bị bán đi, ả muốn đám cưới với Lam Triệt, ả muốn thấu Lam gia...còn chưa thực hiện được tại sao lại ra nông nổi này chứ?

David đích thân xuống tàu để nhận người, Lam Luật vốn dĩ định mặc kệ ả nhưng không đành, bèn nói thêm:

- Cô muốn sống lâu một chút thì câm miệng đừng có nói chuyện, ông ta rất ghét phụ nữ nhiều lời.

Nói xong anh lấy keo dán miệng cô ta lại, bên tai là tiếng kêu "ừ ừ" bất lực.

Cô ta giống hệt Châu Giang, David sẽ không nhận ra đâu.

- David tiên sinh. Tôi mang người đến giao cho ông.

David cười thỏa mãn, hít cả nín mắt ôm lấy eo của Châu Ái.

- Lam gia quả nhiên nói lời giữ lời!

Trên môi của Lam Luật vẫn luôn giữ nụ cười tuấn đực phi phạm:

- Haha, chúc tiên sinh động phòng vui vẻ. Quên nữa, ngài đừng gở keo trên miệng, kẻo cô ta nói ra những lời không hay ho làm tâm trạng mất vui!

Ông ta gật đầu, hài lòng mang người đi.

- -----

Giữa biển khơi, sóng mạnh mẽ vỗ vào mạn tàu, trong phòng riêng...

David mạnh tay đè Châu Ái ra giường, đem một viên thuốc kích dục nhét vào khoang miệng, ép ả nuốt xuống.

- Ông định làm gì? Cứu tôi! A aaaa

David trừng mắt

- Cô không bị câm?

Toàn thân của cô ả râm ran cảm giác nóng nực cùng với tê dại, ả lắc đầu:

- Không...ừ...ừ...Tôi không phải Châu Giang...

Cứ tưởng biết bắt nhầm người thì ông sẽ thả cô ra, không ngờ ông ta như vớ được vàng nhào tới đè cô dưới thân, nụ cười vắn vẹo đậm đặc:

- Như vậy càng tốt. Haha tôi còn lo khi hoan ái không nghe được tiếng rên. bây giờ mau rên cho tôi nghe!!

Thả sao nha các bạn <3

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Huân Khang* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8

Điểm dừng chân cuối cùng cũng đến, cửa lớn nhà Lam gia rộng mở đón chào đoàn khách quan đi vào, Châu Giang được Lam Triệt đích thân dìu xuống xe.

Hôm nay là ngày hạnh phúc nhất trong đời người, cô chính thức trở thành vợ hắn.

Trước mắt mọi người là một cô gái ở độ tuổi xuân thì, khuôn mặt trong sáng thơ ngây, ngũ quan tinh xảo vô cùng xinh đẹp.

Nói thế nào nhỉ, từ khi cô đặt chân xuống xe thì chính thức mọi thứ xung quanh đều lu mờ, đến cả Lam Triệt cũng từng người ngẩn nhìn hồi lâu.

Cô gái này từ nay sẽ là vợ của hắn, là nữ chủ nhân của Lam gia, từ nay về sau không ai được phép động tới cô ấy ngoại trừ hắn!

Hắn nhìn không được, cúi người nói khẽ vào tai cô, giọng hắn như mật ngọt rót vào tai:

- Em đẹp lắm!

Trống ngực của cô đập rộn lên, hai tai bùng đỏ như cà chua, cô xấu hổ cúi đầu không dám nhìn vào mắt hắn.

Những ngày vừa qua cô không hề biết chuyện gì đang xảy ra, chỉ biết mình được Lam Luật cứu rồi chăm sóc ở một biệt thự ven biển, đến hôm nay bọn họ thân thân bí bí bắt cô mặc áo cưới rồi mang đến đây.

Giữa tiếng chúc phúc của các khách mời khác, có một giọng nói rất quen vang lên bên tai cô một cách quan tâm cung chiều:

- Con gái, con có cảm thấy mệt ở đâu không? Sao mặt mày đỏ hết lên thế?

Châu Giang quay người lại, vừa vặn nhìn thấy bà ta, khoé mắt ửng đỏ.

Mẹ cô kia! Đó chính là người thân của cô, là người sinh ra cô, cũng là người chuốc thuốc rồi chính tay bán cô đi. Dần dà cô cũng hiểu ra mọi chuyện...

Thấy cô không nói chuyện, mắt của Châu phu nhân xoẹt qua tia nghi hoặc

- Châu Ái? Phải Châu Ái không?

Lam Triệt không cho bà ta nói thêm, lập tức kéo Châu Giang ra sau mình như thể đang muốn bảo vệ cô.

- Mẹ vợ, mau vào trong làm lễ kéo trể giờ!

Cặp đôi chính hôm nay đúng là tiên đồng ngọc nữ, cô thì xinh đẹp, hấn thì anh tuấn tài giỏi, cả 2 đều khiến người khác vừa ghen tị vừa ngưỡng mộ không thôi.

Lam Luật xử lí xong việc cũng trở về kịp lúc để tham gia hôn lễ của anh mình, mấy hôm nay anh chạy đôn chạy đáo lo liệu việc tráo dẫu rồi, nhất định sau này phải bắt anh hai cùng chị dâu trả công mình thật hậu hĩnh.

Người làm chủ hôn là Lam lão gia, gương mặt ông điểm vài đường nét lão hóa nhưng vẫn rất phúc hậu, ông đã rút khỏi giới thương nhân từ lâu mà an hưởng tuổi già, bây giờ trở về làm tham dự hôn lễ con trai cả.

- Ở đây có bàn thờ tổ tiên Lam gia chứng giám, các con kể từ hôm nay trở thành vợ chồng với nhau, là một nửa của đối phương, các con có nguyện ý bên nhau đến trọn đời trọn kiếp, cùng nhau trải qua sinh lão bệnh tử hay không?

Giọng ông trầm trầm vang lên

Hắn mỉm cười, chắc nịch đáp

- Con đồng ý!

Châu Giang không thể nói được, cô chỉ thành tâm gật đầu.

Xung quanh vang lên tiếng vỗ tay chúc mừng rộn rã.

Đến lúc Châu phu nhân cùng Châu lão gia dắt tay cô lên lễ đường để trao cho chú rể, bỗng bà ta thất thần la lên như thể không tin vào mắt mình:

- Nốt ruồi màu đỏ ở mắt trái kia....Châu Giang? Mày là Châu Giang? Sao mày lại ở đây? Còn Châu Ái đâu hả????

Sau khi kinh hô lên, vì quá sốc nên bà ta thờ hất lên pháp phòng rồi ngất đi.

Châu lão gia cũng sững người, lập tức làm tán loạn cả lên

- Hôn lễ này mau dừng lại, cô dâu bị....

Ông ta còn chưa nói xong liền bị vệ sĩ bịt miệng lôi đi. Lam Triệt chỉ cười mà không nói tiếng nào, một lúc sau hắn mới trấn an Châu Giang:

- Em không cần phải lo lắng, tôi không làm hại cha mẹ em mà là đang cho họ một bài học khi dám tính kế với Lam gia thôi!

Hôn lễ sau đó vẫn được Lam lão gia thu xếp ổn thoả, mớ chuyện rắc rối này ông đã nghe con trai nói qua nên chẳng còn ngạc nhiên nữa mà rất tán thành với cách làm của Lam Triệt.

Biệt thự Lam gia hôm đó chìm trong tiếng cười vui vẻ và hạnh phúc, tối đến ngay vào lúc cô dâu chú rể đang ở tân phòng, bỗng dưng một cuộc điện thoại gấp gọi đến.

Người gọi là đối tác số 1 của Lam thị, ông ta gấp gấp nói với Lam Triệt

- Cậu lập tức vào viện đi, con gái tôi nghe tin cậu kết hôn đã tự sát rồi kia. Tình trạng rất nguy kịch!

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Huân Khang* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9

- Con gái của tôi nghe tin cậu kết hôn liền tự sát, cậu lập tức vào bệnh viện thăm con bé ngay đi!

Lam Triệt không khỏi chau mày. Ông ta dựa vào đâu mà lại dùng kiểu ra lệnh này với hắn thế? Hình như dạo gần đây hắn quá nhân từ nên bọn người này được đằng chân lân lên đầu rồi.

- Con ngài Chu đây có ra sao đi nữa thì liên quan gì đến tôi? Đừng phiền phức, tôi còn phải cùng vợ mình động phòng!

Giọng nói lãnh đạm vừa dứt, hắn có ý định đập máy nhưng bên kia, Chu Duẫn Trác vẫn uy hiếp thêm một câu:

- Nếu cậu không đến thì đừng mong tôi hợp tác với các người trong dự án sắp tới. Suy nghĩ thật kĩ vào, nếu không hợp tác với tôi thì bên thiệt hại nhiều nhất sẽ là các người!

Uy hiếp tôi?

Cái hợp đồng rách ấy nếu kí kết cũng chỉ đem lại lợi nhuận chưa đến đầu ngón tay cho Lam gia, chủ yếu là hắn đang muốn mở rộng mối quan hệ nên mới yêu cầu hợp tác. Ai ngờ Chu Duẫn Trác tưởng đây là át chủ bài, dùng nó để uy hiếp hắn.

Lam Triệt giận dữ vứt điện thoại xuống giường, vừa vặn cửa phòng ngủ chưa khóa bị đẩy ra, Lam lão gia cùng với Lam Luật bùng bùng phần nộ quát lên:

- Là kẻ nào dám phá hỏng chuyện tốt của con? Ngay cả đêm tân hôn cũng bị quấy rầy nữa à?

- Con gái Chu Duẫn Trác bày trò giả chết giả sống, bảo con mà không qua thăm thì không kí hợp đồng làm ăn.

Hắn nói lỏng cả vạt, bỗng dưng sực nhớ ra:

- Hai người rình rập trước cửa phòng con à?

Lam Luật chột dạ lè lưỡi. Lam lão gia thở dài thườn thượt, quay sang an ủi Châu Giang đang ngồi ngơ ngác trên giường:

- Ta chỉ là mong mau có cháu bé nên mới đứng nghe lén một chút...con đừng giận ta. Nhưng bên lão Chu cũng thật quá đáng. Lam Triệt, con không cần qua đó, cứ ở nhà với tiểu Giang đi. Chuyện này để cha lo!

Lam Triệt không có lên tiếng, hắn suy tư đứng trước tủ quần áo, sau một hồi đánh giá thì cũng chọn được chiếc đầm đẹp nhất, hắn đem đến ra hiệu cho Châu Giang vào phòng thay đồ.

Chờ cô đi khuất, hắn mới chậm chậm cất giọng trầm thấp, nhưng nghe ra mùi phẫn sát khí:

- Không cha ạ, lần này con phải sang đây xem cô ta giờ trò gì. Nhưng con không đi một mình mà đi cùng Châu Giang, con muốn nhấn mạnh cho Chu gia biết một chút: Châu Giang là vợ con, đừng hòng muốn làm kẻ thứ 3 hay nghĩ cách tổn thương cô ấy!

- -----

Bên ngoài trời cũng đã tối sẫm, xe của Lam đại thiếu gia một lần nữa được khởi động, lăn bánh ra khỏi cửa lớn Lam gia.

Trên bản đồ xe hơi hiện ra con đường đi đến địa chỉ bệnh viện mà Chu Duẫn Trác gửi qua, lúc này vì sợ Châu Giang buồn chán cho nên Lam Triệt cố tình mang thùng tiền mừng cưới vào trong xe cho cô đếm để khuấy khỏa.

Hắn không để ý từ khi nào mà mình lại quan tâm đến người khác như thế. Cũng không nhận ra trong ánh mắt của mình luôn ôn nhu ấm áp khi quan sát Châu Giang.

- Tí nữa quay về tôi đưa em đi ngắm một nơi.

Hắn bất giác nói ra một câu, nhìn thấy sắc mặt Châu Giang háo hức, khóe môi hắn từ từ nâng lên.

- Nơi đó rất đẹp, anh nghĩ em sẽ thích.

Ai đó nghe xong, con tim bỗng dưng như lơ lửng trên mây.

- -----

Bệnh viện...

Lam Triệt gõ cửa phòng bệnh 520 thật lâu nhưng không có người trả lời, hắn chủ động đẩy cửa đi vào.

Đột nhiên cảm thấy eo mình bị xiết chặt, hắn liếc mắt xuống dưới, máu nóng toàn thân ập tức xông lên não

Chu Tiểu Tuyền ôm chặt lấy người đàn ông tuấn mĩ từ phía sau, gò má trắng nõn cọ cọ vào lưng hắn, ủy mị trách móc:

- Lão công à, em chờ anh lâu rồi!

Thả bình chọn cho mình nha <3

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Huân Khang* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10

- Lão công à, em chờ anh lâu rồi!

Bàn tay nhỏ như rắn nước sờ soạng quanh lồng ngực của hắn, rồi ả đứng trước mặt hắn, cánh tay vòng qua ôm lấy cổ Lam Triệt mà đưa đẩy.

Lam Triệt quá bất ngờ trước hành động lớn mật này, cơ thể đứng sững hồi lâu mới ý thức được chuyện đang xảy ra.

- Lão công à, em chờ anh lâu rồi!

Bàn tay nhỏ như rắn nước sờ soạng quanh lồng ngực của hắn, rồi ả đứng trước mặt hắn, cánh tay vòng qua ôm lấy cổ Lam Triệt mà đưa đẩy.

Lam Triệt quá bất ngờ trước hành động lớn mật này, cơ thể đứng sững hồi lâu mới ý thức được chuyện đang xảy ra.

Hắn toan muốn đẩy Tiểu Tuyền nhưng Châu Giang đã sớm hơn một bước. Cô thình lình xuất hiện, nhanh như cắt nắm lấy cổ áo Chu Tiểu Tuyết ném sang một bên, lực đạo tuy không quá mạnh nhưng cũng đủ khiến một cô tiểu thư chân yếu tay mềm như ả ngã lộn cù, sấp mặt xuống nền gạch lạnh lẽo.

Đột nhiên Châu Giang lặp lại hành động lúc nãy của ả.

Cô vươn hai cánh tay mảnh khảnh ôm lấy cổ Lam Triệt, chủ động dùng môi mình phủ lên môi hắn.

Mùi hương hoa nhài thoang thoảng trên cơ thể cô làm hắn say đắm, hắn không ngờ cô lại dùng hành động này để đánh dấu chủ quyền. Thế nhưng hắn thích!

Hắn luôn cho rằng cô nhu nhược mềm yếu, nhưng không phải như vậy! Thật ra cô là một người phụ nữ chỉ nhịn nhục đối với người trong nhà, chứ còn người ngoài đừng mong động đến cô! À Chu Tiểu Tuyết lồm cồm bò dậy, mặt ả trắng bệch trừng mắt nhìn Châu Giang như muốn ăn tươi nuốt sống.

Cô gái này vậy mà dám xô mình?

Dám chủ động hôn Lam Triệt!

Quả thật là chọc tức chết ả mà!

Vốn dĩ cô hôn hắn là để dẫn mặt vị Chu tiểu thư này. Nhưng hình như cô sai rồi, bây giờ cô muốn ngừng hôn cũng ngừng không được bởi vì Lam Triệt đã xiết chặt eo cô, không ngừng phủ lấy hô hấp của cô.

- Hai người mau buông ra!

Ả xiết chặt nắm đấm trong tay, vừa giận vừa thẹn hét lên nhưng mà 2 người nào đó cứ như giả điếc không nghe thấy.

Ban đầu hắn hôn nhẹ nhàng lên đôi môi đỏ mọng, sau đó đầu lưỡi bá đạo càn quét trong khoang miệng cô, tham lam đem toàn bộ dưỡng khí trong lồng ngực cô hút sạch.

Gương mặt nhỏ nhắn của Chu Tiểu Tuyết tức đến muốn khóc, rõ ràng là ả dụ Lam Triệt đến đây nhưng tại sao ả không được hôn hân mà cô lại được có chứ?

Mãi cho đến khi hai người hôn xong, Châu Giang lớn gan trừng mắt nhìn hân phần nộ, hân véo má cô mỉm cười. Châu Giang bình thản như nước, khẽ đánh giá cô gái trước mặt mình từ trên xuống dưới. Nếu cô đoán không lầm ả chỉ là một thiếu nữ 18-19 tuổi, gương mặt nhỏ nhắn, mái tóc ngắn đến vai ôm sát hai bên má, trên người khoác lên bộ áo ngủ hai dây hững hờ.

Quả nhiên là ả đang muốn câu dẫn Lam Triệt, đêm nay cũng may là cô xuất hiện đúng lúc nếu không thì xong chuyện rồi!

Cô không hề nói chuyện nhưng cũng đã tỏa ra khí thế bức người, nhẹ nhàng nép vào lòng Lam Triệt, cô nghe thấy tiếng nói của hân không nhanh không chậm hướng về phía Tiểu Tuyết vang lên:

- Còn quên chưa giới thiệu với cô, đây là Châu Giang, vợ của tôi!

Hân cứ tưởng là Chu Tiểu Tuyết từ bỏ ý định phá đám nhưng còn lâu! Sự ghen tuông dâng lên đáy mắt, ả khóc nức nở như thật:

- Tôi đã có thai với anh rồi đó Lam Triệt!

Thả sao cho mình nhé <3

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Huân Khang* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11

Ả có thai?

Tin tức này cứ như sét đánh ngang tai!

Ả đang nói dối mà không hề chớp mắt, chắc hân nhằm chia rẽ Châu Giang và hân đây mà, ôi con nhãi ranh.

Lam Triệt dờ khóc dờ cười, hân không vội đáp lại mà chỉ âm thầm theo dõi sắc mặt của Châu Giang. Có vẻ như cô cũng không quá ngạc nhiên, đôi mắt đẹp trầm tĩnh nhìn hân, ý bảo hân xử lý ổn thỏa chuyện này đi. Sau đó cô khoanh tay trước ngực, khoan thai rời đi.

Không phải là cô đã hiểu lầm thật rồi đấy chứ?

Chờ cô đi khuất, hân mới khẽ thở dài day day trán, liếc nhìn Chu Tiểu Tuyết đang đắc ý đằng kia mà sát khí bốc lên ngàn ngạt:

- Cô có thai cũng nhanh gọn nhỉ? Tôi không ngờ trên người tôi nhiều tình trùng đến mức cô vừa ôm vào đã thụ thai.

Chu Tiểu Tuyết gương đôi mắt đắc ý lên mà nhìn hân, đầy thách thức. Hừ, nếu cô ả không có được hân thì đừng mong ai có được, ả sẽ phá nát xem hai vợ chồng này có hạnh phúc được hay không.

- Ủ, em là đứa không biết xấu hổ vậy đó! Ai bảo anh khiến em yêu anh cơ chứ?

Từ bên ngoài hành lang truyền đến tiếng bước chân dồn dập, không hiểu từ đâu mà đoàn bác sĩ xuất hiện rất đầy đủ, mà toàn là những bác sĩ giỏi nhất của bệnh viện mới đáng ngạc nhiên. Họ đem đầy đủ dụng cụ khám thai xông vào phòng.

Đứng đầu đám người là Châu Giang, thái độ của cô điềm tĩnh hết sức. Đúng vậy, cô không có ngốc mà là chỉ bị cảm thôi, cô làm sao mà không ý thức được suy tính của Chu Tiểu Tuyết cơ chứ.

Nếu nói ả có thai, vậy để xem là có thai thật hay không, mà nếu là thật thì là thai của ai.

Chu Tiểu Tuyết chửi rủa om xòm kèm theo tiếng khóc nghẹn khi bị mấy người bác sĩ kia đè ra khám xét, rút máu xét nghiệm. Lúc đầu ả định dụ Triệt Duật đến rồi mê hoặc hân để XXX, vì vậy nên đã đuổi Chu lão gia về từ sớm. Bây giờ thì chả có ai ra mặt cho ả được nữa rồi.

Còn Lam Triệt chỉ biết trở mặt nhìn, bờ môi mông không biết tự lúc nào lại giương lên một nụ cười đầy hứng thú. Cô quả chính là mẫu người phụ nữ mà bấy lâu hân tìm kiếm, mạnh mẽ nhưng không hồ đồ, trước khi làm một việc liền suy xét thật kĩ. Chỉ có cô mới xứng làm vợ của Lam Triệt hân thôi!

- Thưa Lam phu nhân, đã có kết quả khám thai rồi ạ.

- Nói đi!- Lam Triệt thay cô cất lời

- Theo kết quả xét nghiệm máu, Chu tiểu thư đã có thai 2 tháng rồi!

Thả sao cho mình nha <3

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Huân Khang* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

Thai nhi đã được 2 tháng tuổi rồi ư? Hai tháng trước Châu Giang và Lam Triệt vẫn chưa có cưới nhau, cuộc sống của hần lúc đó cô cũng không thể biết được, hần yêu ai, lên giường với ai điều này cô không rõ, vậy nên cái thai trước hết không thể phủ nhận mà phải cần thời gian xét nghiệm ADN.

Thần sắc của Châu Giang thoáng có chút bất ngờ, nhưng cô cố gắng tỉnh táo hơn bao giờ hết, cô không ngờ khi cưới một người chồng càng hoàn hảo thì càng gặp phải nhiều rắc rối như thế này.

Cô lấy bút, viết một dòng chữ đưa cho hần đọc:

- Có phải con của anh không?

Lam Triệt không cần quá 3 giây để suy nghĩ, đáp ngay:

- Không phải....tôi thề, tôi vẫn còn giữ lần đầu tiên cho vợ mình mà!

Nghe hần thành thật nói vậy thì cô cũng nhẹ nhõm phần nào, nhưng lời nói này...làm cô ngượng ngùng thật đấy.

Thì ra là Chu Tiểu Tuyền đang muốn đổ vỏ cho hần, ả ta lén lút ăn com trước keng với tên khốn nào đó rồi lại đổ lên đầu bắt hần chịu trách nhiệm. Chu lão gia đứng là dạy ra một đứa con gái "ngoan" đây.

Để làm rõ chuyện này thì đơn giản thôi, hần sẽ tiến hành đưa mẫu tóc của mình cho bác sĩ xét nghiệm ADN cha con với thai nhi kia, chưa đến 1 ngày sẽ có ngay kết quả. Chuyện này hần không làm, chỉ là đang tìm ra bằng chứng để chứng minh hần vô tội với vợ mình mà thôi, và cho Chu Tiểu Tuyền không có cơ hội ăn vạ.

Lam Triệt hướng về phía bác sĩ, nói:

- Tiến hành xét nghiệm quan hệ cha con giữa tôi và thai nhi kia đi, khoảng bao lâu thì có kết quả?

- Thưa Lam thiếu gia, nếu là anh thì chưa đến 1 ngày sẽ xong ngay!

Hần gật đầu:

- Vậy làm ngay đi!

Bỗng nhiên không hề báo trước, bà nội của Lam Triệt đẩy cửa phòng đi vào. Gương mặt bà nhăn nheo, vì đang phẫn nộ nên trông càng dữ dằn hơn:

- Ai? Ai dám động vào cháu cố của ta? Đứa trẻ còn chưa ra đời các người liền muốn lấy mẫu ADN của nó! Các người có biết làm như thế rất nguy hiểm cho nó hay không? Đúng là một lũ ác độc.

Mọi ánh mắt đồng loạt hướng về phía bà ấy, sững sờ có, khiếp sợ có. Bà ta chính là người phụ nữ quyền lực nhất trong giới doanh nhân, đến 76 tuổi vẫn quản lý công ty bất động sản lớn nhất ở Mĩ, doanh thu mỗi năm đạt mức khiến người ta choáng váng.

Triệu Nhã Nhục đi về phía giường bệnh, vuốt ve cái bụng hơi nhô ra của Chu Tiểu Tuyền, ánh mắt lóe lên:

- Muốn xét nghiệm thì đợi Tiểu Tuyền sinh đứa bé ra đi! Trong thời gian này Lam Triệt phải ở bên chăm sóc nó!

Ả Chu Tiểu Tuyền biết lợi thế đang nghiêng về mình nên khóc càng lợi hại hơn:

- Bà ơi làm chủ cho cháu, con cháu cũng cần có cha! Nếu bà không đến thì con của con đã bị họ giết mất rồi.

Thả sao nha mọi người ơi <3

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Huân Khang* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13

- Cháu cứ an tâm sinh đứa bé, ta sẽ làm chủ cho cháu!

Triệu Nhã Nhục trấn an Tiểu Tuyên đang trong tình trạng run rẩy sợ hãi, rồi cố ý đưa mắt về phía Châu Giang như thể đang đánh giá cô, trong đáy mắt dâng lên sự khinh bỉ.

- Lam Triệt...

- Đủ rồi! Bà đã nói xong chưa?

Lam Triệt vừa vặn cắt lời của Triệu Nhã Nhục, hần bây giờ như không còn là hần nữa, sắc mặt âm trầm khó dò, gân xanh trên trán nổi lên trông rất dữ.

Châu Giang nhìn chằm chằm hần, trái tim như lơ lửng, có phần bất an nhưng cũng có hi vọng. Hần có đứng về phía cô hay không? Hay sẽ nghe theo lời bà nội, chăm sóc cho cô ta?

Hần không có ý định vạch áo cho người ngoài xem lưng, nhưng chuyện này không thể im lặng chịu đựng nữa rồi.

- 30 năm trước bà cũng dùng cách như thế này ép buộc cha mẹ tôi xa nhau đúng chứ? Hai mẹ vừa sinh xong Tiểu Luật liền băng huyết mà qua đời. Bây giờ bà còn định đến đây để lập lại điều đó một lần nữa hay sao? Tôi khác cha tôi, bà đừng mong có thể phá hoại gia đình của tôi. Không biết từ khi nào, tay hần nắm chặt lấy tay cô, chặt đến nỗi cô có thể cảm nhận được hần đang run rẩy.

Lam Triệt...hần cũng từng có lúc đáng thương như vậy, hần mất mẹ từ nhỏ, trải qua những khoảnh khắc cô đơn thiếu thốn tình cảm suốt mấy 30 năm trời, có phải vì vậy nên trong mắt hần lúc nào cũng u uẩn không vui?

Châu Giang chưa bao giờ cảm thấy tim mình đau đớn như thế, đau đớn vì thấu tỏ mọi điều mà hần từng trải qua, giả như cô có thể sờ ầm trái tim này thì tốt biết mấy.

Bà Triệu giận đến nổi khóe môi giật lên liên tục, bà nâng tay tát lên mặt hần, hần cũng không có ý định tránh né.

Nhưng đột nhiên Châu Giang tiến lên chắn trước mặt hần, cô đem tay của Triệu Nhã Nhục giữ lại. Khóe môi chậm rãi nâng lên. Cuối cùng, cô cũng tìm ra người mà mình cần bảo vệ rồi.

- Sao cô dám? Bà ta bất ngờ, thốt lên một câu. Đứa cháu dâu này vậy mà dám can bà lại? Thái độ này giống hệt như đang thách thức bà ta vậy.

Lam Triệt ôm lấy eo cô, kéo cô ra sau lưng mình như muốn bảo vệ:- Tại sao không dám? Bà đừng quên cô ấy là vợ tôi!

Hần tiến tới gần giường bệnh nâng gương mặt đầm nước mắt của Chu Tiểu Tuyên, bóp mạnh:- Nếu đã muốn sinh đứa bé thì sinh ra đi! Sau khi sinh, nếu nó không cùng huyết thống với tôi...gia đình cô cũng đừng mong sống nữa!

Lời hần nói chắc như đinh đóng cột, pha thêm sự âm lãnh, nghe qua làm người ta không rét mà run. Tim của Chu Tiểu Tuyên như muốn nảy ra khỏi lồng ngực, ả có cảm giác đứng gần hần, dường như không khí đều bị rút cạn, đến hít thở cũng khó khăn.

Lam Triệt một lần nữa nắm lấy tay Châu Giang, đưa cô rời đi. Chu Tiểu Tuyên tiếp tục khóc lóc nắm tay Triệu Nhã Nhục:- Bà ơi...- Câm miệng! Bà đứng suy tư một chút, sau đó cũng rời đi.-----Đã hơn 11 giờ đêm, đường phố chìm trong bóng đêm tĩnh mịch, xe cô cũng thừa thốt dần...hần vẫn đang lái xe, nhưng nhin không được bên nói:- Hôm sau nếu cảm thấy không ổn, em đứng núp sau lưng tôi. Đừng để người khác tổn thương em, tôi thật sự không nỡ.

Tim của Châu Giang đập càng lợi hại hơn, tai và cổ cũng đã bùng đỏ, cô vội ghi ra giấy:- Em muốn bảo vệ anh!

Hần cười...đến cùng cũng có người nói muốn bảo vệ hần rồi. -----Vừa về đến biệt thự, hần đã nhìn thấy Lam lão gia và Lam Luật đang đứng chờ ở cổng, hai người đang bàn bạc nhau cái gì đó, trông thấy hần liền chột dạ quay đi.- Con làm "đại sự" đi, để ba giữ chân anh con!

Lam Luật nháy mắt tinh nghịch, chạy đến kéo tay Châu Giang vào nhà. - Chị dâu chị dâu! Em biết chị vất vả cả ngày nay rồi nên cố tình làm cho chị ít nước hoa quả nè...chị uống liền đi.

Châu Giang ngỡ ngàng. Sao thái độ của Lam Luật lạ vậy? Cô cũng không nghĩ nhiều, đem nước uống cạn không còn một giọt, Lam Luật thở phào ra một hơi.

Hí hí, chị dâu dính chương rồi!

Châu Giang lên đến phòng, cô cảm nhận cả thân mình nóng lên như thiêu đốt, cảm giác khó chịu xâm lấn đến từng ngón chân kẽ tóc, tựa như kiến bò râm râm. Lam Triệt thấy cô khó chịu trong lòng cũng bất an, hần sờ trán cô, rồi lại sờ trán mình. Chết thật, cô nóng quá, chẳng lẽ sốt rồi?

Hắn muốn mở cửa ra ngoài lấy khăn ướt đắp cho cô nhưng cửa cứng ngắc không mở được, bên ngoài là giọng cười của Lam Luật cùng với Lam lão gia:- Con bé không phải bị sốt mà là trúng xuân dược rồi. Con mau giải cho nó đi!

- -----

1 tiếng trước, ở nhà- Con có chắc sẽ thành công không?

- Có mà, thuốc này là hàng nhập, con định để dành dùng dần nhưng chia cho anh chị dâu một nửa đó. Sau đêm nay...chị dâu chắc chắn sẽ mang thai luôn cho xem!

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Huân Khang* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14

- Cô ấy trúng xuân dược rồi?

- Cha! Lam Luật! Hai người....

Lam Triệt cố gắng tìm những từ ngữ thích hợp để lên án hành động của 2 người nọ thế nhưng hắn chợt nhận ra, đây chẳng phải là chuyện tốt hay sao?

Hắn nhìn cô chật vật trên giường, trái tim như có ngàn nghìn con kiến bò ngổn ngang làm loạn, hắn tiến gần đến bên giường, đôi tay liền bị cô giữ lấy.

Châu Giang...này là do em quyến rũ tôi đấy.

Đèn trong phòng đã được tắt, thứ ánh sáng yếu ớt phát ra từ đèn ngủ nơi đầu giường hắt vào cơ thể của cô, đẹp càng thêm đẹp. Mái tóc mềm mại hững hờ rối loạn, bờ môi xinh đẹp mấp máy, đôi mắt mê ly lay động lòng người...đúng là tuyệt đẹp!

Thuốc kia đã phát huy tác dụng khiến cô ngày càng chịu không nổi nữa rồi, cô vận vẹo cơ thể...vừa hay lại chạm vào thân thể mát lạnh của hắn, Châu Giang không thể tự chủ được mình mà ôm lấy thân thể vạm vỡ ấy. Tim đến nỗi hắn làm cản.

Lam Triệt nhẹ nhàng ôm lấy eo cô, một tay cố trụ, một tay ra sức vuốt ve từng đường cong nóng bỏng. Đầu lưỡi bông rất chui vào khoang miệng hắn dây dưa, như va phải dòng điện khiến hắn tê liệt, mùi hương thơm mát kia khiến hắn điên cuồng đắm say, ra sức gặm nhấm đôi môi mọng.

Môi lưỡi dây dưa, hô hấp của cô và hắn càng trở nên mạnh mẽ hơn, hai cơ thể cuốn lấy nhau càng mãnh liệt.

Tiểu huynh đệ dưới thân hắn cũng không chịu nổi kích thích mà ngóc đầu, Lam Triệt lần lượt đem từng món đồ trên cơ thể của cô gỡ sạch, để lộ ra không khí là hai bầu ngực cao ngất và khe rãnh mê hồn. Da cô trắng mịn như bạch ngọc, đẹp tựa tiên nữ khiến người ta không nỡ vấy bẩn.

Hắn chôn hơi thở nóng bỏng vào hõm cổ, môi hắn lướt xuống từ trên xuống dưới, mỗi chỗ đi qua đều để lại một dấu ấn kích tình đỏ thắm. Một tay hắn xoa nắn hai viên hồng châu trước ngực cô, tay còn lại không thành thật len lỏi xuống giữa hai chân cô.

Châu Giang cau mày khó chịu, theo bản năng khép chân lại nhưng hắn nhanh hơn, ngón tay thon dài xoa nhẹ hoa huyết ẩm ướt. Men theo ngón tay hắn là chất dịch tràn ướt đầm một vùng, hắn thuận thế đẩy một ngón tay vào ngay lập tức cảm nhận được sự co rút mãnh liệt. Châu Giang cong mình bài trừ loại cảm giác xa lạ này thế nhưng từng ngón tay của hắn không ngừng ra vào mở rộng tiểu huyết. Từng giây từng phút đều khiến cô gồng mình.

Trên đỉnh đầu vang lên giọng nói

- Em thả lỏng người một chút!

Sau đó môi hắn một lần nữa áp lên hôn cô như xoa dịu cảm giác từ bên dưới. Đến thời điểm cô chịu không được, miệng phát ra âm thanh rên rỉ nho nhỏ, hắn nhếch môi, đem cự vật dưới thân phóng thích, chậm chậm đưa vào cơ thể cô.

Đôi mắt cô nhắm phai hắn, mê mẩn say đắm, cô ngượng ngùng quay đi. Lúc hắn đi vào cô đau đến mức toàn thân như một lần bị xé nát. Lần đầu tiên của cô thuộc về hắn, hắn đem cô từ một cô gái biến thành một người phụ nữ, kể từ nay từ cơ thể cho đến linh hồn của cô đều thuộc về hắn.

Hắn hôn lên vầng trán tròn mịn của cô, môi hắn ẩm ướt mang theo luồng nhiệt như muốn nhấn chìm người con gái này vào trong tình yêu mãnh liệt của hắn. Thân dưới không ngừng luật động, đem cả hai thân thể nối thành một.

Châu Giang bầu vào bờ vai của hắn, Cô nâng mình đón nhận sự xâm nhập của hắn, đôi mắt mờ mịt phủ một tầng hơi nước. Cảm giác xa lạ dần dần trở nên quen thuộc, mỗi lần hắn tiến vào mang theo khoái cảm mà cô chưa từng được trải qua trước đây. Hắn mạnh mẽ đem cơ thể cô đòi hỏi ở mọi tư thế, đến khi cô mềm nhũn nằm gọn trong lòng, mặc hắn ôm áp. Lam Triệt nói khẽ bên tai cô như mật ngọt rót vào:

- Anh yêu em

Cô liên tục gạt đầu, thâm khê trong lòng

- Em cũng yêu anh.

Hắn cứ như thế, ngấm nhìn cô an ổn yên giấc mà trái tim như run lên, từng đợt từng đợt cảm giác hạnh phúc trào dâng như nhấn chìm cả tâm tư hắn. Hắn toàn tâm toàn ý yêu cô, muốn cùng cô bên nhau cả đời, cùng nhau trải qua cảm giác tốt đẹp thế này.

- -----

Kể từ khi hắn yêu cô, tim của hắn mềm yếu đi rất nhiều. Mỗi khi trông thấy cô tiếp xúc với người khác thì trái tim đau đớn khó chịu.

Không phải là hắn đang dậy thì muộn đâu chứ. Dù sao hắn cũng 32 tuổi, đáng lẽ phải trải qua thời kì yêu đương ghen tuông vô cớ này từ sớm, thế nhưng hôm nay nó mới bắt đầu phát tác.

Thả sao nha cả nhà yêu <3

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Huân Khang* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15

Cả buổi tối ai đó rạo rức mãi không thể ngủ được. Sáng hôm sau hắn thức dậy còn sớm hơn cả báo thức đồng hồ, Lam Triệt cảm thấy cả người vui vẻ hạnh phúc, hát vu vơ vài câu rồi đi vào phòng tắm.

Lúc hắn bước ra, cơ thể chỉ quấn mỗi cái khăn ở ngang hông, cơ thể với tỉ lệ chuẩn từa như người mẫu nam vậy. Ánh mặt trời sớm xuyên qua khe cửa chiếu vào cơ thể màu đồng săn chắc còn đọng lại những giọt nước chưa khô, cảnh này làm cho Châu Giang đỏ mặt như cà chua.

Cô xấu hổ chẳng dám nhìn hắn, Lam Triệt vui vẻ cười:

- Em vẫn mệt mà sao không ngủ thêm tí nữa?

Cô bẽn lẽn lắc đầu. Hắn vẫn chưa chịu ăn mặc nghiêm túc nữa, cứ như thế mà leo lên giường xoa bóp vai cho cô.

- Có phải tối qua anh quá mạnh tay hay không? À anh còn quên hỏi em, hôm qua lúc anh XXX em có thấy thoải mái không?

Sắc mặt Châu Giang từ đỏ chuyển thành trắng bệch, hận không thể đập hắn lọt xuống giường. Tại sao hắn cứ không biết ngượng mà lại hỏi cái chuyện này cơ chứ?

Cô cau mày nhéo vào eo hắn một cái thật mạnh, quả thật chiều này của Châu Giang rất lợi hại, khiến Lam Triệt vừa đau vừa buồn cười kêu ú ớ lên. Tay hắn vô tình kéo chăn xuống lộ ra cái cổ cao trắng ngần chỉ chít vết hôn tối qua, trong người bỗng nhiên có chút rục rịch. Yết hầu theo bản năng di chuyển lên xuống.

Hắn ghé vào tai cô, nói khẽ:

- Hay chúng ta làm thêm hiệp nữa nhé? Để em cảm nhận rõ hơn!

Ý định của hắn còn chưa được thực hiện thì cửa phòng đột nhiên mở toan, hai cha con lam lão gia và Lam Luật nằm đè bẹp lên nhau ngái ngủ.

Mẹ kiếp? Hai người rình từ tối hôm qua đến giờ hay sao?

Hắn đành mặt đem chăn gói gọn Châu Giang lại chỉ để lộ ra một nhúm tóc, sau đó đi đến xách tai Lam Luật lên, mắt như này lửa:

- Tỉnh dậy!

Lam Luật vì đau quá nên chửi rửa một câu:

- Đứa điên nào dám nhéo tai ông đây thế? Có bỏ ra không thì bảo?

- Là đứa điên này đây!

Hắn gầm một tiếng làm cho con buồn ngủ của Lam Luật bỗng chốc trôi về nơi nào, Lam lão gia cũng lười biếng mở mắt. Sau đó cả 2 người mới ý thức được mình đang ở đâu và đang phá cuộc vui của vợ chồng trẻ thì liền ngại ngùng không thôi.

- Hmm! Cha và tiểu Luật chỉ đi khảo sát tình hình tí thôi!

- Đúng đúng!

Lam Luật cũng gật đầu rầm rập hòa theo cha mình, từ từ gỡ tay Lam Triệt ra khỏi lỗi tai đáng thương. Ui đau thật đấy!

- Hai người đứng rình con từ hôm qua đến nay hả?

Lam lão gia liếc mắt tới lui, nói:

- Nào có! Mà này hôm qua cha nghe trong phòng phát ra tiếng động lớn lắm! Đúng là tuổi trẻ tài cao sức rộng đúng không tiểu Luật? Hahahaha

Lam Triệt lần đầu tiên trong đời cảm thấy xấu hổ đến như vậy, lập tức xua tay tổng cổ 2 người ra khỏi phòng:

- Chaaaaaa!

- -----

Lam Triệt, Lam Luật và Lam lão gia ngồi ở phòng khách ăn điểm tâm sáng và uống trà. Lam Triệt nghiêm túc nói:

- Cha, con muốn đưa Châu Giang đi chữa bệnh câm.

Lam lão gia buông tách trà thơm ngát trong tay xuống, đáp:

- Đương nhiên là phải chữa, ta có quen một y nhân chuyên chữa bệnh câm điếc bẩm sinh. Cậu ấy học xong chuyên ngành y học cổ truyền liền về quê sống ẩn dật, nói nghề tổ tiên, chữa bệnh miễn phí cho người nghèo. Cuối tuần này con đưa Châu Giang đến đó xem bệnh đi, biết đâu lại có hy vọng!

Lam Triệt nghe xong trong lòng âm thầm thờ phào, nhưng hắn chưa lên tiếng thì đã bị giọng nói khác cướp lời:

- Cha con các người chỉ vì một đứa con gái mà phải khổ nhọc đến như thế?

Đầu mày của Lam Triệt chưa kịp giãn ra đã lập tức cau lại. Lại là Triệu Nhã Nhược!

Đúng lúc đó Châu Giang đi xuống, cô còn mặc bộ đồ ngủ rất thoải mái trên người, thấy bà ta cô liền ngạc nhiên, sau đó điềm tĩnh cúi đầu xem như chào hỏi.

- Mẹ? Mẹ về lúc nào vậy?

Lam lão gia cũng sững người, bà ấy đã từ mặt cha con ông từ lâu rồi. Sao bây giờ lại xuất hiện?

Triệu Nhã Nhược phớt lờ Lam lão gia, giọng nói già nua tỏ vẻ khó chịu:

- Chào thì mở miệng lên mà chào! Gặp người lớn mà cái đầu gật gật thế kia?

Câu nói vừa rồi là công kích Châu Giang, Lam Triệt nhin không được đứng dậy:

- Cô ấy bị câm!

- Haha! Ngay cả mở miệng nói chuyện còn không được thì dựa vào đâu mà trở thành con dâu Lam Gia cơ chứ?

Nói rồi bà phát tay, từ sau lưng bà, Chu Tiểu Tuyền lấp ló xuất hiện.

Thả sao và cmt để ủng hộ truyện mình nhé mọi người, mình vẫ lảm rồi T.T

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Huân Khang* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16

- Có xứng làm dâu hay không thì tôi chính là người rõ nhất. Vợ là vợ của tôi hay của bà, tại sao bà lúc nào cũng muốn xen vào?

- Hồn xược!

Triệu Nhã Nhục ôm ngực trái, khó khăn hít thở. Thằng cháu này đã lâu không gặp đúng là trở nên sất lảo giống hệt mẹ nó ngày xưa.

Lam Triệt vẫn chưa nói xong, hần tiến về phía Châu Giang, nắm lấy bàn tay lạnh ngắt của cô, trong đáy mắt là sự kiên quyết:

- Nếu bà đang muốn nói Chu Tiểu Tuyền kia mới xứng đáng làm con dâu Lam Gia thì sai rồi, loại đàn bà mới 18 tuổi đã dám lên giường với đàn ông, sau đó mang cái bầu đến bắt tôi chịu trách nhiệm thì sao có tư cách? Mà cũng thật buồn cười, tôi không làm cô ta có thai, tại sao bà một hai lại bắt tôi phải nuôi đứa bé kia?

- Mà....mày...

Bà lão dường như rất giận, đứng không vững nữa rồi. Lam Luật chưa kịp nuốt mẩu bánh mì xuống bụng thì lập tức phun ra sạch, anh nhanh chóng chạy lại đỡ bà lên.

Rồi anh nhìn Lam Triệt mà ra hiệu, ý nói là bà có tiền sử bị bệnh tim, nói nữa là bà ta đột quỵ thật đấy.

Thế nhưng Lam Triệt giả vờ như không nhìn thấy, khinh bỉ nói tiếp:

- Trừ phi...bà trốn dưới gầm giường xem tôi qua đêm với ai mới biết rõ như thế!

Nói xong câu này, hần có cảm giác như những tức giận tới qua đến giờ 1 lần được giải tỏa. Những túi nhục mà Châu Giang phải chịu hần tuyệt đối trả lại bọn họ gấp đôi. Triệu Nhã Nhục thì không cần phải nói, bà ta nổi điên đến tím mặt, không thể thốt thêm lời nào nữa rồi ngất đi trong lòng Lam Luật.

- -----

Ngày hôm đó nhân lúc bà lão Triệu Nhã Nhục nằm viện không thể quấy rối thêm, Lam Triệt nhất quyết đem Chu Tiểu Tuyền đến bệnh viện xét nghiệm ADN cha con với đứa bé trong bụng. Kết quả đương nhiên là không trùng khớp, thư kí đặc lực của hần cũng vừa điều ra xong một việc.

Vào 2-3 tháng trước Chu Tiểu Tuyền có qua lại với 1 người phục vụ trong quán Bar, vì quá say không thể làm chủ chính mình, cô ả và tên kia này sinh tình một đêm. Kết quả ADN của tên đó với đứa trẻ cũng chứng minh điều đó là thật, là trùng khớp.

Lam Triệt nở một nụ cười tàn nhẫn, đã bao lâu rồi hần nhúng tay vào việc xấu nhỉ? Hay bây giờ thử một chút xem sao, hần lạnh lùng giao việc cho thư kí, chất giọng trầm trầm không rõ cảm xúc:

- Đem tin tức này tung lên trang nhất của mấy tờ báo cho tôi. Tin Chu tiểu thư qua đêm với nhân viên quán Bar đến mức mang thai 2 tháng rồi đem đến nhà họ Lam ăn vạ đồ vô, Chu lão gia lấy việc hợp đồng ra để uy hiếp.... Tôi không tin tập đoàn Chu gia có thể duy trì được 1 tháng.

Thư kí của hần là một chàng trai có vẻ ngoài rất thư sinh nhã nhặn, anh cúi đầu đã hiểu, nhẹ nhàng rời đi.

Ở bên này, nhân lúc tin hot làm cổ phiếu rớt giá, Lam Luật liên hệ với mấy cổ đông của tập đoàn Chu thị, mua hết toàn bộ cổ phần. 3 hôm sau, quả nhiên Chu gia phá sản, Chu thị ngay sau đó được đổi tên tại, nghe đồn là bị 1 thương nhân giấu mặt thu mua.

Kết cục của Chu gia, cực kì thâm thúy!

- -----

Những ngày sau đó Triệu Nhã Nhục cũng không từ mà biệt trở về Mi, Lam gia có thể kê cao gối mà ngủ yên giấc rồi.

Lam gia....

Trên bàn ăn bày ra những món ngon nhất mà đầu bếp làm, hương vị lan tỏa thơm phức, màu sắc cũng vô cùng bắt mắt.

Lam Luật cùng bố ngồi trở bên trái.

Châu Giang và Lam Triệt ngồi phía bên phải. Vừa nhìn cũng biết bố con Lam gia kia chính thức trở thành bóng đèn của đôi vợ chồng mới cưới này rồi a~

Hần hoàn toàn phớt lờ cha và em, đem thức ăn không ngừng gấp vào chén bảo cô nếm thử. Món nào cô gật đầu hần liền biết ý mà lấy sổ ra ghi lại để dành.

Bỗng nhận ra bầu không khí có chút ngưng đọng, hần hỏi:

- Cha, Lam Luật, sao 2 người không ăn gì đi?

Cả hai chồng cầm đồng thanh:

- Ăn cầu lương no rồi!

Châu Giang bị bọn bọ chọc cho buồn cười lên, bỗng nhiên cô thấy trong miệng nhơn nhơn, cảm giác buồn nôn dâng lên, ngay lập tức cô chạy vào nhà vệ sinh nôn tháo cả ra.

Lam Triệt vội vã chạy theo cô, trong lòng không khỏi lo lắng:

- Chết thật, có phải em ăn nhiều quá nên bội thực không?

Lam lão gia đánh mặt, trên trán chảy đầy hắc tuyến đá vào móng hân:

- Bội thực cái đầu con, chắc là tiểu Giang ốm nghén rồi đó!

Thả sao nha cả nhà <3

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Huân Khang* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17

Lam Triệt ra sức vỗ vỗ vào lưng để cô dễ nôn hơn, nhưng khi nghe Lam lão gia nói cô ốm nghén, cảm xúc của hân thay đổi nhanh như chong chóng, đầu tiên là ngây ngốc, sau đó là nhảy cẫng lên vì quá vui mừng.

Hân sắp được làm bố rồi sao? Đây quả thật là một tin vui mà!

Hân nhắc bỗng Châu Giang lên quay vòng vòng như muốn đem cảm giác vui vẻ và phấn khởi của mình truyền hết cho cô.

- Em đúng là thật giỏi, mới chỉ có 5 ngày thôi đó!

Châu Giang ôm lấy gương mặt đỏ ửng, bên môi cũng treo một nụ cười hạnh phúc. Cô vui đến muốn khóc luôn rồi. 2-3 hôm nay cứ thấy trong bụng khó chịu, cảm giác buồn nôn cứ xâm lấn, cô không ngờ là mình xuất hiện triệu chứng mang thai nhanh đến thế.

Nhưng dù sao cô cũng sắp được làm mẹ rồi. Cô sẽ yêu thương con mình thật nhiều, tựa như cái cách mà mẹ yêu chị cô vậy.

Hai vợ chồng trẻ nào đó lo ôm nhau, quên mất sự hiện diện của hai người còn lại. Lam Luật và Lam lão gia chống nạnh đứng trước cửa nhà vệ sinh, anh chắc chắn môi:

- Anh hai mau đi tạt em đi, em đã nói mà, thuốc hôm trước là hàng nhập! Không những kích thích phản ứng mà Tỷ lệ mang thai cũng rất là cao đó!

- Ủ ừ, sau khi sinh con, anh sẽ cho chú đặt tên lót cho nó.

Lam Luật vui đến mức không thể vui hơn, anh ngay lập tức lái xe chở Lam lão gia đi dạo quanh thành phố lựa đồ cho người bầu và trẻ em. Còn Lam Triệt thì đưa Châu Giang đi khám thai.

Tại bệnh viện ở khoa sản.

Lam Triệt đợi trước cửa phòng khám hồi lâu mới thấy cô đi ra, cô khẽ lay lay tay hân, làm động tác ý bảo cô phải đi vệ sinh, hân đứng ở đây chờ bác sĩ đưa kết quả.

Hân gạt đầu, còn không quên nhắc cô đi cẩn thận.

Đợi thêm vài phút nữa, một nam bác sĩ ở độ tuổi trung niên đi ra, cầm trên tay chính là một tấm ảnh siêu âm. Ông đi đến chỗ Lam Triệt, nhìn tới nhìn lui rồi mới cẩn trọng nói:

- Qua kết quả siêu âm, vợ của anh không hề có thai mà là bị viêm dạ dày. Lúc chụp X-quang tổng hợp vừa rồi tôi mới phát hiện cô ấy có một khối u ngay tử cung, nếu phẫu thuật thì có lẽ từ nay về sau sẽ không thể mang thai được. Nếu mang thai thì tỉ lệ rất thấp, một sống một chết.

Nói rồi ông đưa kết quả khám cho Lam Triệt. Hân cảm giác như những thứ trước mắt mình như mờ hân đi, tim hân quả thật rất đau, hân như thể không tin vào tai mình, lặp lại câu hỏi một lần nữa:

- Bác sĩ nói vợ tôi không thể mang thai được?

Vị bác sĩ dường như hiểu được tâm trạng của hân, ông vỗ vỗ vai trấn an.

- Đúng vậy, tôi thấy vợ cậu đặt rất nhiều hi vọng vào "đứa bé" nên không dám nói cho cô ấy nghe, chỉ có thể cho cậu biết.

Sao ông trời lại có thể nhẫn tâm với hần như thế chứ? Cho hần cảm giác hạnh phúc vô cùng khi nghĩ mình sắp làm cha, cho hần cảm giác như thể mình là người may mắn nhất trên đời, bây giờ ngay lập tức một cú đạp hần xuống địa ngục.

Trái tim hần dường như run rẩy, không được, hần phải giấu không cho Châu Giang biết, nếu không cô sẽ tuyệt vọng lắm.

Hần lập tức nhờ bác sĩ làm giả cho mình 1 bản kết quả khác.

- -----

Châu Giang vui vẻ cầm tờ giấy khám thai trên tay, một tay kia xoa xoa bụng rồi cười ngây ngốc. Cô tỉnh nghịch nheo tay hần, ghi ra giấy dòng chữ:

- Anh ơi sau này chúng ta đặt tên cho con là gì nhỉ? Em muốn con thông minh và xinh đẹp giống anh cơ, và giống cả em nữa.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Huân Khang* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18

Xe cộ ngoài đường vẫn tấp nập, hần cảm nhận trái tim của mình run lên từng hồi, tay lái cũng sắp nắm không vững nữa rồi.

Lam Triệt cố nặn ra một nụ cười vui vẻ, hần xoa đầu cô, khẽ nói:

- Đúng vậy, con của chúng ta sẽ giống em và giống anh. Chúng ta đặt tên cho con là gì đây nhỉ? Phải đặt một cái tên thật đẹp để nó theo con đến suốt đời.

Hần phải nói dối, hần phải giả vờ, bởi hần không dám nói sự thật cho Châu Giang biết. Hần sợ cô đau.

Châu Giang từ bé đã không thể có được tình yêu vĩ đại của mẹ, và vĩnh viễn về sau cô cũng chẳng thể làm mẹ được. Đây có lẽ là con ác mộng đáng sợ nhất trong cuộc đời của cô.

Nụ cười sán lạn ấy hần sao nở dập tắt? Ánh mắt nhiều hy vọng như thế, hần sao nở phá hủy.

Vật nặng buổi chiều nhẹ dịu mang hương vị nồng ấm chiếu sáng người con gái bé nhỏ ấy, cô mong manh tựa như bọt biển, nếu sự thật phơi bày cô sẽ chẳng thể sống được nữa mất.

Vì vậy Lam Triệt sẽ thay cô giấu hết mọi chuyện, một mình hần đau khổ được rồi, hần, lần đầu tiên thấy mình lực bất tòng tâm.

Trong một căn phòng tối, người đàn ông cẩn thận gài chốt cửa, không quên nhìn trước ngõ sau một lượt.

Cuối cùng, ông ta lấy điện thoại ra gọi điện. Đầu dây bên kia là giọng của một bà lão, dường như rất thư thái, bà ta hỏi:

- Việc tôi nhờ ông đã làm xong chưa?

- Thưa lão phu nhân, tôi đã lừa được Lam thiếu gia và Lam thiếu phu nhân rồi. Tôi nói cô ấy không thể sinh được con vì bị khối u tử cung. Bọn họ có vẻ rất tin!

Bà lão hài lòng, nhẹ giọng:

- Được rồi, ông làm tốt lắm. Tiền sẽ được chuyển qua tài khoản của ông, đủ để ông ra nước ngoài sống một cuộc sống mới.

Người bác sĩ không khỏi vui mừng luôn miệng cảm ơn.

Sau khi cúp máy, ông thờ dãi.

Triệu Nhã Nhược bảo ông phải báo việc vô sinh cho Châu Giang, nhưng ông lại giấu cô mà đi báo với Lam Triệt trước. Bà ta có ơn cứu mạng với ông, ông không thể không trả ơn được. Xem như mấy chục năm công đức chữa bệnh của ông lần này đều bị xoá sạch đi.

Việc giấu Châu Giang chính là chút lương tâm cuối cùng ông giữ lại cho mình!

Biệt thự Lam gia.

Lam Triệt điều chỉnh sắc mặt vô cùng tốt, một chút cũng không có sợ hãi. Hắn ân cần đỡ Châu Giang xuống xe:

- Nào, cẩn thận một chút, để anh đỡ em

Châu Giang vịn vào tay hắn, đôi môi hồng hồng nở nụ cười tươi rói.

Lam Luật cùng với Lam Lão gia cũng vừa vặn đi mua sắm về. Hai người xách xuống xe túi trước túi sau, nào là sữa, nào là thuốc bổ, quần áo thoải mái dành cho người bầu....cô có cảm giác như hai người này chắc là đã vợ hết cả đồ đạc trong thành phố này về tới nơi rồi.

Lam Luật siểm nịnh cười với cô, hôm nay anh mặc một cái áo thun rộng, nhìn qua vô cùng năng động và thoải mái.

- Chị dâu ngoan nhé, em đã mua rất nhiều sữa cho chị. Từ hôm nay nhiệm vụ của em chính là mỗi tối nhắc nhở chị uống đúng giờ đó!

Châu Giang mặc dù nhỏ tuổi hơn Lam Luật rất nhiều, thế nhưng anh không ngại cung kính gọi cô là chị.

Cô đáp lại anh một nụ cười, rồi làm động tác ý là Cảm ơn cậu!

Nói rồi anh quay sang Lam Triệt, vẻ mặt hớn hờ như phát hiện ra một điều mới lạ

- Em đã nghĩ ra tên lót cho cháu rồi, là An. Chữ An mang ý nghĩa đại phúc đại lợi, có thể kết hợp được với rất nhiều chữ khác để tạo nên cái tên hay đó.

Lam lão gia cũng tán thành:

- Tiểu Luật nhà ta nói đúng đấy. Chữ An nghe rất nhẹ nhàng, rất hay!

Nhìn cả nhà hạnh phúc, ngoài mặt hắn cười nhưng trong lòng chua xót, nỗi đau chậm rãi khoét mòn trái tim của hắn.

Lam Luật loay hoay chăm sóc mấy cái cây hoa kiểng ở trước sân biệt thự, đột nhiên sự chú ý hướng về người thanh niên đang tiến vào.

Sắc mặt anh vui như được mùa, nhanh chóng tiến lại phía người đó:

- Sao hả? Đến tìm tôi?

Thư kí của Lam Triệt tên là Trình An, cậu trông thấy Lam Luật thì sắc mặt vẫn lạnh lùng không đổi, bóng lưng thẳng tắp, nếp áo sơ mi phẳng phiu nghiêm túc.

Giữ một khoảng cách nhất định với đối phương, cậu nói:

- Tôi không tìm anh, tôi tìm Chủ tịch Lam Triệt!

Lam Luật nhìn thấy sắc mặt nghiêm túc của cậu thì lại càng muốn chọc ghẹo thêm một chút, anh bữu môi khinh thường:

- Nhớ tôi thì cứ nói, sao lại phải dối lòng thế nhỉ?

Thả sao nhé cả nhà <3 Việc Châu Giang không sinh con được chỉ là kế hoạch của Triệu Nhã Nhược thôi chứ hông có thật đâu nhé T.T

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Huân Khang* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19

- Nhớ tôi thì cứ nói, sao lại phải dối lòng thế nhỉ?

Trước lời trêu ghẹo ác ý đó, hai bên mang tai của Trình An bỗng chốc ửng đỏ, nhưng cậu vẫn như cũ, lạnh giọng nói:

- Lam nhị thiếu gia cứ đứng đây mộng du một mình đi, tôi còn phải có việc bận.

Nói rồi cậu như một con gió chạy thật nhanh vào trước phòng làm việc của Lam Triệt, đến nơi không hiểu sao tìm cậu đập liên hồi như trống giục, cậu vội chỉnh đốn lại đầu tóc và trang phục, rồi gõ cửa.

Lam Triệt đang xem hồ sơ bệnh án "thật" mà bác sĩ kia đưa, trong hình có chụp cận nét khối u tử cung của Châu Giang, càng xem lòng hấn lại càng trùng xuống, nghe tiếng gõ cửa hấn nói vọng:

- Vào đi!

Trình An cung kính bước vào cúi chào hấn, cậu nói thẳng vào vấn đề:

- Sáng hôm nay tôi thấy Chủ tịch đưa phu nhân đi khám thai ạ?

Lam Triệt hết sức ngạc nhiên, hấn không nhìn vào hồ sơ nữa mà nhìn chăm chăm người trước mặt. Dường như hiểu được ý của hấn, cậu giải thích:

- Vị bác sĩ kia không đáng tin cậy! Tôi âm thầm điều tra được ông ta có qua lại với bà của anh. Cách đây 2 tiếng, tài khoản ngân hàng của ông ta nhận được một số tiền lớn, người gửi là thư kí của bà Triệu Nhã Nhượng.

Trình An biết, Triệu Nhã Nhượng là một con rắn độc trong giới kinh doanh, bà ta là loại người không ngại dùng mưu sâu kế bẩn để hoàn thành mục đích. Vài ngày trước nghe tin bà ta rời đi, cậu đã có chút nghi kị trong lòng liền âm thầm điều tra, và lại bà ta cũng chẳng phải bà nội ruột của Lam Triệt, mẹ ruột của Lam lão gia mà chỉ là mẹ kế.

Bà ta một hai muốn đưa Chu Tiểu Tuyên vào làm vợ Lam Triệt là vì muốn cái người vào để sau này độc chiếm tài sản giúp bà. Triệu Nhã Nhượng tàn nhẫn đến như vậy có sao lại dễ dàng thua cuộc?

Thế là cậu bắt tay vào điều tra, liền tra ra được một âm mưu thâm độc.

Lam Triệt nóng giận, đem hết đồ đạc trên bàn hất tung. Hấn giận đến mức gân xanh trên trán nổi lên càng nhiều, nộ khí ấy khiến Trình An hoảng hốt.

Dám tính kể với hấn, dám có ý định làm hại vợ hấn sao? Lũ người chết tiệt!

- Tên bác sĩ đó nói với tôi Châu Giang bị khối u tử cung không thể mang thai được, thì ra là bịa đặt theo lời của bà ta, còn phát một túi thuốc đầy để trị liệu.

Ban đầu hấn cũng bị rơi vào kế hoạch của ông bác sĩ, ông nói thuốc đó làm giảm ác tính của khối u, Lam Triệt không dám nói sự thật với cô nên bèn nói với cô đó là thuốc bỏ thai.

Hấn nói đến đó, bỗng dừng im bặt.

Đúng rồi! Nếu nói như vậy thì Châu Giang không hề bị khối u, vậy số thuốc đó dùng để làm gì?

Không xong rồi!

Lam Triệt gấp gáp chạy ra khỏi phòng làm việc, hấn cố tình tìm kiếm Châu Giang.

Không được để cô ấy uống thuốc đó, nếu không thì sẽ rất nguy hiểm.

Trình An cũng hiểu ra chuyện, nhanh chóng chạy sau hấn.

Xuống tới phòng bếp hấn thấy Châu Giang đang cầm mấy viên thuốc trên tay, tay còn lại nâng ly nước. Ngay khi cô định đem số thuốc đó đưa vào miệng thì Lam Triệt hất lấy tay cô làm ly nước và mấy viên thuốc rơi xuống đất.

Ly thủy tinh vỡ vụn, nước văng tung tóe. Châu Giang há hốc, cô không hiểu vì sao hấn làm vậy, còn chưa kịp hỏi thì bị hấn ôm chặt vào lòng:

- Châu Giang, em không sao cả, em không hề bị khối u...anh mừng quá.

Cô nghe thấy giọng của hấn run run như muốn khóc.

Châu Giang vẫn còn chưa hiểu gì, cô bị hấn ôm đến nỗi muốn ngạt thở, đôi mắt long lanh chom chớp. Hấn khẽ xoa đầu cô, nhìn mấy viên thuốc mà nói:

- Mấy viên thuốc đó là thuốc bác sĩ đưa phải không?

Cô lắc đầu.

- Thuốc bác sĩ đưa lúc này em đã vứt đi rồi. Chị đang uống thuốc em và cha mua đó.

Lam Luật vừa ở ngoài vườn chạy vào, anh đứng bên cạnh Trình An đưa tay lau mồ hôi.

Lam Triệt ngạc nhiên, dường như không phải riêng gì Lam Triệt mà Châu Giang và cả Trình An cũng chăm chú nhìn anh. Lam Triệt hỏi:

- Sao cậu lại vút, chẳng lẽ cậu biết chuyện gì?

Anh cứng họng không thốt nên lời, cuối cùng chỉ tay về phía Trình An, hơi ấp úng:

- Tại em theo dõi cậu ấy, thấy cậu ấy điều tra vị bác sĩ kia nên em cũng điều tra theo và truy ra được ông bác sĩ đó có ý đồ xấu. Em biết chắc Trình An sẽ sớm báo với anh sự thật nên không nói trước, chỉ âm thầm vút mớ thuốc đó đi, em đã kể cho chị dâu biết sự thật rồi. Chỉ có mình anh không biết đó.

Trình An tím cả mặt, cậu không ngờ mình bị người khác theo dõi, mà người đó lại là Lam Luật mới ghê chứ.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Huân Khang* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20

Cậu trừng mắt với anh:

- Anh vậy mà lại theo dõi tôi, anh có bệnh gì sao?

Lam Luật ho khù khụ, gãi gãi đầu:

- Chỉ là tôi hơi quan tâm cậu một chút, sợ cậu gặp nguy hiểm nên...

Trình An từ năm 23 tuổi đã làm thư kí cho Lam Triệt, những chuyện trên đời này cho dù là chuyện xấu hay chuyện tốt cậu cũng đã từng nhúng tay qua. Để phò tá Lam Triệt lên đến vị trí hôm nay, cậu đã không còn là một thanh niên hiền lành chất phát như ngày xưa nữa.

Lạnh lùng, tàn nhẫn.

Những thứ đó đều là Lam Triệt dạy cho cậu.

Hắn dạy cậu trước khi đối thủ nghĩ ra cách đối phó với mình, mình phải chủ động đá văng họ ra khỏi đường đua. Hắn dạy cậu phải tự bảo vệ chính mình, đừng bao giờ trông mong vào người khác.

Năm nay cậu cũng đã 28 tuổi, thế giới của cậu ngoài chém giết đối thủ ngăn đường mình ra thì chẳng còn gì, ngọt ngào, vô vị.

Vậy mà hôm nay lại có một người đứng trước mặt cậu, nói rằng sợ cậu nguy hiểm, theo dõi cậu nhất cử nhất động.

Mặc dù điều đó khiến Trình An cảm thấy không thoải mái cho lắm thế nhưng không hiểu vì trong trong tim lại xuất hiện từ đợt cảm xúc khó tả, tuy đã vụng về che đậy, thế nhưng mặt cậu không hiểu sao lại ửng hồng.

Thấy cậu bất động, Lam Luật vội vàng nói:

- Đây đây, không phải là cảm động đến sắp khóc rồi đấy chứ?

Nghe xong câu này, toàn bộ sự cảm kích của Trình An đối với anh đều vút hết ra sau đầu, cậu lườm anh:

- Tôi còn chưa tính sổ với anh đấy, đừng có nói xằng.

Lam Luật nhún vai, ừ thì tôi nói xằng, rồi sẽ có một ngày điều mà tôi nói xằng sẽ thành sự thật cho mà xem!

Về lại vấn đề chính, Lam Luật xoa xoa cằm nói với Lam Triệt:

- Em thử kiểm tra qua mấy loại thuốc mà ông bác sĩ kia đưa rồi, loại thuốc đó nếu dùng lâu ngày sẽ dẫn đến vô sinh. Bà nội ra tay độc ác như thế làm em không thể nào tin nổi!

Không khí xung quanh như ngưng trệ, mọi người đều cảm thấy được áp lực và sát khí toát ra mạnh mẽ từ người hắn. Lam Triệt nắm chặt nắm đấm, chặt đến mức từng khớp xương lộ rõ ra, hắn nghiêng răng:

- Chuyện này đích thân tôi sẽ xử lí. Tôi sẽ đem món nợ từ 30 năm trước và bây giờ tính hết một lần!

Một khi hắn đã đích thân ra tay, đối phương chắc chắn sẽ thua cuộc thảm hại.

Châu Giang trung mắt nhìn hấn mà trong lòng cô cũng dậy sóng ngầm, hấn giấu lời bác sĩ nói vì hấn sợ cô đau lòng, biết cô không sinh được con nhưng hấn vẫn không có ý định bỏ rơi cô. Cũng may nhỉ? Nhờ kế hoạch của Triệu Nhã Nhược mà cô mới nhận ra rằng tình yêu hấn dành cho cô là chân thành, không phải là nói trên đầu môi, mà là yêu thật sự.

Hôm sau hấn đưa cô đi khám thai tại một bệnh viện khác, lần này hấn đã điều tra thật kỹ vị bác sĩ này để tránh mọi phiền toái ngoài ý muốn.

Lần này hấn không ngồi ở ngoài chờ nữa mà vào trong với cô, hấn muốn phút giây nào cô cũng nằm trong tầm mắt của hấn, để hấn có thể bảo vệ không cho kẻ khác cơ hội hại cô.

Kết quả cuối cùng cũng khiến trên môi của hai vợ chồng nở nụ cười thật tươi và mãn nguyện. Cô có thai rồi, thai nhi 1 tuần tuổi nên chẳng thể biết trai hay gái nhưng đứa bé rất mạnh khỏe. Bác sĩ bảo tái khám định kì để theo dõi tình trạng phát triển của thai nhi.

Lam gia chưa bao giờ trải qua niềm vui nào đến như vậy, gia đình của họ lại sắp đón chào thêm một thành viên mới nữa rồi.

Những ngày đó phải nói Lam Triệt cưng cô như trứng, hấn không cho cô làm việc gì nặng hết, chỉ nằm đọc báo, nghe nhạc và vẽ vờ thôi.

Kế hoạch đi gặp vị y nhân chữa bệnh câm kia cũng đã được sắp xếp chu toàn, ngày mai hai vợ chồng sẽ khởi hành đến đó.

Thấy con trai cả của mình thành gia lập thất, chưa bao lâu mà đã sắp có cháu bồng thì Lam lão gia rất vui mừng. Ông mở tiệc 3 ngày 3 đêm để báo với họ hàng bạn bè, vô cùng hoành tráng và phô trương.

Tình yêu của Lam gia dành cho đứa trẻ này rất nhiều, đứa bé sinh ra chắc hấn sẽ trở thành người hạnh phúc nhất trên đời rồi còn gì?

Nhưng vui là thế, Lam lão gia vẫn rầu rĩ thờ dài về đứa con thứ 2 của mình- Lam Luật. Anh dù sao đã 30 tuổi mà chưa có người yêu, cho dù bây giờ anh có dẫn một đứa con trai khác về ra mắt ông thì ông vẫn chấp nhận. Miễn là anh tìm thấy tình yêu đích thực là được rồi! Hazzz!

Vào đêm trước khi khởi hành chữa bệnh cho Châu Giang, Lam Triệt đã gặp riêng Trình An.

Hấn thẳng thắn đẩy lá đơn đuổi việc về phía cậu. Phản ứng của Trình An vô cùng bất ngờ, sau đó là không thể chấp nhận sự thật này. Cậu đã theo hấn lâu như vậy, xem hấn như anh trai. Bây giờ đuổi cậu chẳng phải là cậu sẽ rất tổn thương hay sao.

Nhưng Lam Triệt mở miệng, hấn chậm rãi nói:

- Cậu đừng làm thư kí của tôi nữa, làm em rể của tôi đi! Luật Luật nó rất thích cậu!

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Huân Khang* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21

Mắt của Trình An trừng lên hết cỡ:

- Nhưng chủ tịch, tôi không thích đàn ông. Tôi thích phụ nữ!

Trình An không biết mình đang nói gì luôn, cậu chỉ là theo bản năng, phủ nhận mọi thứ. Nếu nói cậu thích phụ nữ thì chính là nói dối, bởi vì từ nhỏ đến giờ cậu chưa từng có hứng thú với phụ nữ.

Lam Triệt đã nhìn ra điểm này, hấn nheo mắt:

- Cậu không có chút tình cảm nào với Luật Luật sao?

Trình An khẽ nhủ mày đầu tranh tư tưởng. Nửa muốn nói có, nửa lại nói không. Cuối cùng cậu lắc đầu.

Lam Triệt cười, kéo dài câu nói trong miệng:

- Vậy có sao tôi lại thấy cậu âm thầm lưu ảnh của Luật Luật về máy tính thế? Còn đặt số di động của nó lên làm số đặc biệt trong danh bạ. Chắc chắn.

Gương mặt vốn dĩ lạnh lùng của Trình An bỗng nhiên ửng hồng. Cái đó cậu lưu bí mật làm sao mà hấn biết vậy? Bị hấn nói trúng tâm tư rồi cậu ấp úng đáp lại:

- Cái đó...tôi lưu ảnh chỉ để...để...

Trình An vắt óc suy nghĩ tìm ra cái lí do chính đáng một chút..nhưng làm gì có cái lí do nào ngoài việc là Cậu đã thích Lam Luật chứ? Đúng vậy, cậu không biết là mình có phải yêu hay không nhưng mỗi lần thấy anh cậu đều muốn trốn tránh không dám nhìn thẳng vào mắt.

Mỗi khi anh gọi tên cậu, Trình An đều cảm thấy tim mình đập nhanh một cách phi thường.

Thấy Trình An cứng miệng không thể nói thêm, Lam Triệt cười cười vỗ vai cậu:

- Nếu bản thân mình đã thích thì tại sao không cho mình một cơ hội chứ? Cậu đừng vội phủ định mọi thứ, cuộc sống mỗi người thật sự vô lường, nhân lúc còn sống hãy chân thành với cảm xúc của mình. Yêu thì nói yêu, thích thì cứ theo đuổi lấy!

Cuối cùng hẳn bồi thêm một câu:

- Tôi và cha đều mong tin vui từ 2 cậu, Lam gia không ngại tổ chức một cái đám cưới thật lớn cho 2 người đâu!

Đường như trong giọng nói của hắn còn mang chút ảm áp vui vẻ...pha thêm sự chờ mong.

- -----

Sáng hôm sau...

Sau 5 tiếng đồng hồ, Lam Triệt và Châu Giang cuối cùng cũng đã đến nơi ở của vị thầy thuốc trẻ tuổi kia. Nơi này cách xa thành phố xoa hoa tráng lệ, bốn bề là những cánh đồng lúa vàng thơm đang chờ gặt hái.

Châu Giang hít một hơi thật đầy không khí vào trong lồng ngực, cô cảm nhận được tinh thần mình trở nên sáng khoái rất nhiều. Nếu lần chữa trị này thành công thì cô có thể nói chuyện lại được rồi...suốt 20 năm cô nghe qua rất nhiều âm thanh nhưng chưa từng nghe được giọng nói của chính mình...trong lòng cô có chút chờ mong.

Vị thầy thuốc này tên là Lục Lam Thần, nghe nói anh đã từng chữa bệnh cam điếc thành công cho rất nhiều bệnh nhân. Phương thuốc của anh kê hoàn toàn là thảo dược tự nhiên, anh không chữa bệnh bằng máy móc mà là bấm huyệt đạo.

Căn nhà của anh được bao quanh bởi một rừng thảo dược quý hiếm, phía trước là ao sen rộng rãi, hương hoa chậm chậm lan trong không khí một mùi hương thuần khiết.

- Hai người đến chữa bệnh à?

- Vâng, cô ấy cần khám, cô ấy bị cam bẩm sinh!

Anh quan sát cô một lượt rồi không nhanh không chậm nói:

- Theo tôi vào đây!

Lục Lam Thần từ trong vườn bước ra, trên cơ thể anh còn vương hương vị của mấy loại thảo dược quý. Phong thái quả thật giống những vị y nhân trong phim cổ trang, băng thanh ngọc khiết, không vương chút bụi trần.

Hai người theo anh vào trong phòng khám, nơi đây được bày trí đơn giản, một tủ thuốc lớn và một cái buồng nhỏ được che màn, người đến khám bệnh đều phải vào trong đó.

Lục Lam Thần kéo màn che nhẹ nhàng bước vào trong, sau đó là Châu Giang và Lam Triệt bước vào theo.

Đột nhiên thấy Lục Lam Thần nhìn mình chăm chăm, Lam Triệt vội vã sờ lên mặt. Mặt hắn có dính gì hay sao mà người kia lại để mắt mãi thế.

Cuối cùng anh mới mở miệng, nơi khóe mắt động lại ý cười:

- Vị tiên sinh này, anh không được vào đây, nơi này chỉ có bệnh nhân cần khám mới vào thôi.

- Không phải chứ? vậy là chỉ có mình anh và vợ tôi ở trong này? Một nam một nữ?

Đầu hắn bỗng dưng bốc hỏa.

Thả sao nhé mọi người <3

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Huân Khang* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22

Hừ! Thật không tin nổi, anh ta khám thì cứ khám đi, hấn chỉ đứng đây quan sát cũng không được hay sao?

Cái tên thầy thuốc này vừa xuất hiện liền mang đến cho hấn loại cảm giác bị chèn ép, anh ta cười một cái thôi là chói lóa hơn cả mặt trời ban ngày, đến hấn còn thấy mình thua kém thì phụ nữ chắc chắn sẽ bị hớp hồn mất!

Mà khoan! Lam Triệt không thể hiểu nổi mình, một người luôn cao ngạo tự tin như hấn cũng có ngày thấy mình thua kém người khác ư? Là hấn đang sợ sao?

Hấn sợ Châu Giang sẽ động tâm trước người kia. Nhìn kia, ánh mắt của cô nhìn người đó đầy thiện cảm, điều này làm hấn xung huyết hô lên:

- Châu Giang em đừng có nhìn anh ta nữa! Trên mặt anh ta chỉ có 2 mắt, 1 mũi, 1 miệng, có gì lạ đâu mà nhìn?

Trời à...mình đang nói cái quái gì vậy? Lam Triệt cảm nhận như lồng ngực mình đang bị thiêu đốt. Cái cảm giác chết tiệt khó gọi tên này cứ đang dần xâm lấn.

Hấn chỉ muốn trong mắt Châu Giang luôn có mỗi mình hấn mà thôi. Từ khi nào mà hấn lại muốn chiếm hữu một người mạnh mẽ đến thế? Chắc là vì hấn yêu cô thật rồi.

Châu Giang và Lục Lam Thần đồng loạt nhìn hấn một cách kì quái. Lục Lam Thần dường như đoán ra được tâm tư của Lam Triệt rồi, anh chỉ cười hiền hậu:

- Tiên sinh, cô ấy là bệnh nhân của tôi, tôi chỉ quan tâm đến bệnh tình của cô ấy mà thôi. Anh đừng nghĩ quá nhiều.

Hấn nhìn Châu Giang, thấy cô cũng làm mấy động tác ý nói hấn đừng lo lắng, cô khám một chút sẽ ra. Cô không có biết là hấn đang ghen mà tưởng hấn sợ cô bị nguy hiểm nên trong tim càng thêm cảm động.

Cuối cùng thì Lam Triệt cũng phải bắt đầu đi ra ngoài đứng chờ, từ chỗ mà hấn đứng ra đến cửa chỉ khoảng mười bước chân mà thôi nhưng hấn đã quay đầu lại hết 5 lần.

Ừ, dù sao cũng chỉ là khám bệnh thôi, mắc mớ gì hấn phải cuồng quýt lên cơ chứ! Tự trấn an mình là vậy thế nhưng hấn vẫn không yên tâm nổi, cứ chốc chốc lại lén lút vén màn che để nhìn vào.

Lục Lam Thần cười nói với cô:

- Chồng của cô quả nhiên là một bình giấm không lò!

Anh cẩn thận bắt mạch cho cô, trong mắt hiện lên một tia lạ thường. Rồi anh bảo cô nằm xuống giường, tự mình bày ra một loạt những cây kim châm cứu vừa dài vừa mảnh, cô nhìn thôi đã thấy lạnh sống lưng.

Động tác của anh nhẹ nhàng như con gió, xác định huyết đạo cần châm rồi đem "hào kim" châm vào những nơi cần thiết, lúc kim châm vào da thịt cô cứ ngỡ là sẽ đau đớn lắm nhưng không ngờ y thuật của anh thực sự lợi hại, nó không đau, ngược lại còn đem đến cảm giác tê tê, sau đó cả người trở nên nhẹ nhõm thoải mái hẳn.

- Cô đừng cử động, đợi khoảng 15 phút đi.

Xong việc dặn dò, Lục Lam Thần vén màn bước ra bên ngoài, vừa hay chạm phải ánh mắt đang nảy lửa của Lam Triệt. Anh hơi giật mình nên giọng nói vấp vấp:

- Tôi vừa thực hiện bắt mạch cho cô ấy, tình cờ phát hiện ra một tin vui.

Lam Triệt lập tức quăng sự ghen tuông ra sau đầu, tò mò hỏi:

- Tin vui gì cơ?

- Theo mạch tượng, tôi đoán không nhầm là cô ấy mang song thai, 1 nam 1 nữ. Xin chúc mừng anh! Còn nữa, cô ấy cần ở lại đây 3 ngày để tôi chữa trị, sau 3 ngày sẽ nói chuyện được thôi.

Nói rồi anh rời đi sắc thuốc. Lam Triệt vui vẻ đến mức khóe môi cười tươi chan chứa hạnh phúc. Thật tốt quá, cô sắp nói chuyện được rồi, lại còn mang song thai nữa. Lam Triệt dường như cảm nhận rằng mình chính là người hạnh phúc nhất trên đời này!

Hấn vén màn vào trong, cảnh tượng trước mắt làm hấn trờng mắt. Châu Giang không khác gì một con nhím nằm trên giường, khắp người toàn là kim châm.

Hấn đau lòng muốn khóc, sụt sùi nắm lấy tay cô:

- Phải để em chịu khổ rồi, may mắn còn cách chúng ta không xa nữa đâu, em cố gắng lên, anh sẽ ở bên em

Rồi hấn áp má mình vào tay cô, dịu dàng hôn lên.

- -----

- Sao ạ? Chị mang song thai cơ à? Vậy là em sẽ có tận 2 đứa cháu đúng không?

Lam Luật kẹp điện thoại bên tai, tay kia lật lật mở hồ sơ trên bàn. Nghe xong tin vui này anh vút luôn hồ sơ, ôm lấy điện thoại vui vẻ cười.

- Rồi khi nào 2 người về?

- 3 ngày sau hả?

- Vâng vâng em biết rồi.

Ở đầu dây bên kia, Lam Triệt nói cái gì mà thần bí lắm làm cho Lam Luật cười tít cả mắt. Tắt máy xong, anh lập tức gọi cho một người. Chuông chưa đổ đến hồi thứ 3, một âm thanh lạnh lùng vang lên:

- Tôi nghe đây!

Nghe được chất giọng quen thuộc của người kia đã khiến tim Lam Luật xuyên xao, anh nói:

- Tôi đã nghe anh tôi kể lại rồi nha, thì ra em cũng thích tôi đúng không? Còn âm thầm lưu ảnh tôi về điện thoại, không ngờ một người lạnh lùng như em cũng có sở thích như vậy. Em nói xem em lưu ảnh tôi về làm gì? Tôi toàn đăng ảnh khoe body rất quyến rũ đó nha, không phải em lưu để XXX đấy chứ? Trời ạ.

Lam Luật không nói thì thôi, mà mỗi lần nói ra là toàn đem mấy chuyện bậy bạ ra để chọc Trình An. Dường anh có thể nghe được tiếng nghiến răng của cậu:

- Anh câm miệng cho tôi. Tôi tức giận thật rồi đấy!

- Được được, em làm gì tôi cũng không quản, nếu em muốn tôi có thể không mặc gì mà đứng trước mặt em cũng được luôn. Tối nay chúng ta hẹn hò đi!

Trình An không thể nghe thêm những lời chọc ghẹo thế này nữa nên dứt khoát cúp máy. Trời ạ, thật không thể tin nổi tên Lam Luật này có thể thốt ra những lời không biết ngượng như thế.

Nhưng cậu sức nhớ ra một điều, lúc này Lam Luật nói cái gì mà hẹn...ấy nhỉ. Đột nhiên tim cậu đập nhanh bất thường, bèn nhấn gọi lại.

- Tối nay hẹn hò đi, anh qua nhà đón tôi!

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Huân Khang* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23

- Tối nay hẹn hò đi, anh qua nhà đón tôi!

Nói xong Trình An đập máy ngay lập tức, cậu thờ phào tựa người vào tường. Trong đầu không khỏi liên tưởng tới những hình ảnh của buổi hẹn hò đêm nay...ừ, sẽ ra sao đây nhỉ?

Mới sáu giờ chiều Lam Luật đã chạy xe đạp qua nhà rước Trình An, anh ấn chuông inh ỏi khiến mấy con chó nhà hàng xóm sủa vang.

Hôm nay Lam Luật mặc một bộ đồ thể thao màu tím trông vô cùng năng động và khỏe khoắn, kết hợp với chiếc xe đạp thể thao địa hình màu đỏ đúng là quá đẹp mắt, sự xuất hiện của anh không những thu hút tiếng sủa của chó mà còn có mấy cô gái ngó nhìn với đôi mắt hình trái tim.

Nhấn muốn hồng chuông mà vẫn chưa có ai ra mở cửa, Lam Luật chặc chặc môi. Phải chăng "vợ nhỏ" đang tắm ở trong đó không nhỉ? Chắc lúc này đã cởi hết đồ rồi, da cậu trắng như vậy chắc là dùng sữa tắm nữa, bọt sữa tắm dính trên người chắc hẳn rất quyến rũ...còn bây giờ là đang cạo râu, hìhì lúc này chắc đang mặc quần xì lạp rồi.

Anh mãi mê chìm trong đồng suy nghĩ đen tối, không để ý rằng người nọ đang đứng lờn mình chăm chăm.

Cậu giả vờ ho:

- Khụ khụ!

Lam Luật giật bắn cả mình, suýt chút nữa rút tim ra ngoài. Vừa rồi anh đang liên tưởng đến cảnh Trình An không có mặc đồ, vậy mà người này liền xuất hiện nhanh vậy, xuất hiện cũng không hề có động tĩnh cứ như dọa ma không bằng. Anh trấn tĩnh lại mình, ngắm nhìn cậu rồi cười sùng sịnh:

- Bảo bối của tôi hôm nay đúng là quá đẹp trai!

Trình An vốn là người nhạy cảm, da mặt lại mỏng hơn ai đó rất nhiều. Đương nhiên nghe xong hai từ "bảo bối" ngọt lịm thì tim cậu liền muốn bay lên tận cổ. Mặt mày đều nóng ran như thiêu đốt.

- Anh nói năng cho hần hoi vào.

- Ừ ừ không trêu em nữa, mau lên xe anh đèo, chúng ta đi ăn trước nhé?

Trình An quan sát anh, rồi nhìn thật kĩ xung quanh, cuối cùng xác định được phương tiện duy nhất tồn tại đó chính là cái xe đạp địa hình, mà lại không có yên sau. Cậu nhủ mày:

- Tôi ngồi chỗ nào? Làm gì có yên xe để ngồi.

Lam Luật vẫn mặt tỉnh mảy tươi đáp:

- Em ngồi phía trước này, ngồi trong lòng tôi để tôi chở đi!

Khỏe môi của cậu trở nên vận vẹo khó coi, cmm đường xá đông đúc, hai thằng đàn ông đực rựa lại đèo nhau trên cái xe đạp, mà lại là ngồi trong lòng để anh đèo nữa chứ. Vừa nghĩ thôi mà Trình An đã rùng mình.

Nhưng thôi, cậu tự trấn an mình rằng đây là lần đầu tiên hẹn hò, mà anh ta lại chính là người mình thích, mình phải nhịn.

Xe đạp lăn bánh chạy cọt két trên con đường dài, lưng cậu áp sát vào lồng ngực của anh. Văng vẳng bên tai cậu chính là tiếng gió khê thổi, là tiếng tim đập đều đặn của đối phương, là hơi thở nóng bỏng phả vào vành tai cậu. Chỉ cần cậu quay ra sau thì liền có thể nhìn thấy anh.

Dưới ánh điện đường mờ mờ, Trình An trông thấy rõ mồn một nụ cười thỏa mãn của người đàn ông trước mặt. Anh tuy 30 tuổi nhưng vô cùng trẻ trung chứ không già một chút nào, còn mang dáng vẻ đào hoa nữa chứ, kiểu này chắc hẳn đã đón tim rất nhiều phụ nữ rồi đây.

Nghĩ đến đây tim cậu bỗng dâng lên cảm giác chua xót. Lam Luật chính là mối tình đầu của cậu, là người đầu tiên mà cậu yêu thương.

Còn anh thì sao? Liệu anh đã từng yêu ai chưa?

- -----

Hai người đàn ông đẹp trai bước vào nhà hàng khiến ai cũng phải ngoái nhìn, vừa thoát trông qua, một người lạnh lùng như băng, một người áp áp như lửa. Hai người họ đi với nhau chính là sự kết hợp hoàn hảo nhất.

Bàn ăn đã được Lam Luật đặt sẵn từ trước, vừa đến nơi nhân viên đã cung kính dọn thức ăn lên đầy bàn.

Trình An hôm nay không có đeo mắt kính nên nhìn cậu ít lạnh lùng và nghiêm nghị hơn trước, cậu nhìn thẳng vào mắt anh, hỏi:

- Anh...đã từng hẹn hò với ai chưa?

Lam Luật đang cười hớn hở đột nhiên nụ cười tắt ngấm, anh quan sát sắc mặt cậu, thật lòng đáp lại:

- Đã từng rồi...sao thế?

Tim cậu dâng lên sự chua xót khó tả, dường như vị chua ấy còn dâng lên tới tận khoang miệng. Mọi thứ đều chua loét. Cậu biết mà, người hoàn hảo như anh thì chắc chắn đã từng có bạn gái rồi, chắc tấm thân xử nam cũng chẳng còn. Nghĩ đến đây cậu lại càng rầu rĩ:

- Tôi thì chưa hẹn hò với ai cả, anh là người đầu tiên!

- Bảo bối, em đang ghen sao?

Lam Luật động tay động chân nhéo má cậu một cái, tuy không đau nhưng cậu lại giận. Thấy vậy anh vội vàng giải thích xoa dịu:

- 5 năm trước lần đầu em làm thư kí cho anh hai, anh hai nhờ anh hướng dẫn em một số việc, từ khi đó anh đã thích em rồi. Còn nữa nha, 2 tháng đó em theo anh học việc, chúng ta chẳng phải cùng ăn cùng ngủ nghỉ luôn hay sao? Anh xem đó chính là lần hẹn hò đầu tiên.

Không hiểu sao Trình An cảm thấy mắt lòng mát dạ cực kì.

Hôm nay, cậu có thể ăn ngon miệng mà không cần nghĩ nhiều rồi. Thì ra anh đã thích cậu từ rất lâu, chỉ là anh không nói ra mà thôi.

- -----

Ăn xong cả hai chẳng biết đi đâu nữa, 2 thằng đàn ông hẹn hò với nhau thì ra chẳng lãng mạn như cậu tưởng. Lam Luật dắt xe đạp, cậu lẻo đẻo bước đi bên cạnh. Bỗng dưng Lam Luật chỉ tay về phía xe kẹo bông gòn, hô lên:

- Em có muốn ăn cái đó không? Hồi nhỏ anh thích ăn kẹo đó nha. Để anh mua.

Hừm! Cậu từ nhỏ đến lớn giờ rất ghét ăn đồ ngọt, nhưng vì anh thích thì cậu tạm gạt đầu vậy.

Lam Luật lễ phép nói với ông lão:

- Bán cho cháu 1 cây kẹo bông gòn lớn nhé ông.

Ông lão đã già, gương mặt phúc hậu cười hiền:

- Cháu thích ăn kẹo à? Hiếm khi thấy thanh niên ăn mấy loại kẹo thể này.

Anh gãi gãi đầu, chỉ tay về phía Trình An đang đứng xa xa, nói:

- Cháu không ăn, mà là mua cho vợ cháu!

Thả sao nhé mọi người! Đam nguyên một chap luôn, có nhạt quá không a?

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Huân Khang* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24

- Cháu không ăn, mà là mua cho vợ cháu!

Ông lão cố gắng nhướng mắt thật to về phía mà anh chỉ, ông liền trông thấy một chàng trai trẻ khác đang ngồi trên xe đạp. Ông lão dụi dụi mắt, hỏi lại:

- Đó là vợ cháu hả?

Lam Luật vô cùng tự hào đáp:

- Dạ phải!

Ông lão vẫn chăm chú làm kẹo nhưng khóe môi vẫn không giấu được nụ cười, dường như ông đang hoài niệm về những kí ức xa xưa, đôi mắt ông sáng lên lạ thường:

- Vợ của cháu thật đáng yêu, nhưng không đáng yêu bằng vợ ông!

Lam Luật lễ phép đón lấy cây kẹo bông màu hồng mà ông đưa, toan trả tiền, thế nhưng ông lão không nhận, ông vỗ vỗ vai anh:

- Xem như đây là món quà nhỏ ông tặng cho 2 đứa, nhìn hai đứa bây giờ làm ông nhớ lại mình khi xưa. Ông cũng có một tình yêu với người cùng giới, ông bạn ấy hứa sống cùng ông cho đến hết đời...vậy nhưng ông ấy đã sớm qua đời vào 5 năm trước.

Lam Luật sững người tại chỗ. Anh nhìn thấy ông lão lấy từ trong túi áo nhả nhúm đen bần ra một tấm hình, tấm hình được kit nhựa kĩ càng trông vẫn còn rất mới. Ông vô cùng nâng niu nhìn tấm ảnh, ngón tay gầy gầy khẽ vuốt ve gương mặt người đàn ông trong đó. Mắt ông đỏ đỏ:

- Hôm nay vừa đúng ngày giỗ của ông bạn ấy. Ông nhớ ông ấy lắm, muốn đi cùng ông ấy, nhưng ông vẫn phải tiếp tục sống, sống thật tốt, sống thay phần của ông ấy nữa. Ha ha...

Ông lão cười méo mó, nước mắt chậm chậm rơi xuống...đã bao lâu rồi ông lão đã không khóc? Năm năm ròng ông sống trong quạnh quẽ cô đơn, thiếu đi một người bạn tri kỉ, ông vẫn cho rằng mình thật mạnh mẽ nhưng sâu trong tim ông...vẫn là một góc khuất u buồn.

Lam Luật cảm thấy tim mình như lặng đi. Thì ra đâu có ai sẽ đi cùng ai đến cuối đời được, câu hứa đầu bạc răng long đến cùng cũng là một người đi trước bỏ một người chơi vui ở lại phía sau.

Ông lão chùi hàng nước mắt, cười lên sáng khoái:

- Thật xấu hổ quá, sao ông lại khóc trước mặt cháu thế này chứ. Ông nhìn thấy cháu là một chàng trai tốt, cậu kia tuy lạnh lùng nhưng là một con người sống rất nội tâm. Ông mong rằng hai cháu có thể ở bên nhau được, không cần hứa phải đi cùng nhau mãi mãi, chỉ cần khi còn sống hết mình yêu nhau, đừng bao giờ làm đối phương buồn là tốt rồi!

Anh mỉm cười, nụ cười tươi rói:

- Cháu rất ngưỡng mộ tình yêu của ông. Cháu hứa là bọn cháu sẽ sống thật hạnh phúc. Cảm ơn ông vì món quà này!

Lam Luật xiết chặt cây kẹo bông giòn trong tay, trái tim đập nhanh liên hồi. Phải rồi, nhân lúc còn sống phải yêu hết mình!

Anh hí hửng chạy về phía bên kia vệ đường, nơi mà Trình An đang đứng.

- Nè, tặng em!

Trình An lắc đầu:

- Xin lỗi, tôi không ăn được đồ ngọt!

- Không ăn thật hả? Rất ngon đấy nhé. Em ngửi xem mùi hương thật quyến rũ!

Lam Luật liếm liếm cây kẹo, đôi mắt nhướng lên nhìn Trình An, thấy cậu vẫn không có định ăn, anh bèn cắn lấy một ngúm kẹo bông trong khoang miệng. Nhanh chóng ôm lấy má người kia, đem môi mình ép lên môi cậu.

Lúc hai đôi môi chạm nhau, trái tim của Trình An dường như mềm nhũn như nước. Xung quanh người vẫn qua lại thật đông đúc, cậu đứng bất động để anh hôn, hương vị ngọt ngào của kẹo bông giòn khẽ tan trong miệng.

Cậu cũng không thể phân biệt được là môi của người đó ngọt hay là do kẹo ngọt nữa. Chỉ là vị ngọt này làm cậu muốn chìm đắm trong đó, nguyện trăm lăm một đời!

- -----

Đêm đã về khuya, vòm trời trên cao lấp lánh đầy những vì tinh tú sáng ngời.

Anh từng nghe nói rằng khi một người kết thúc đi sinh mệnh thì một ngôi sao trên trời sẽ rơi.

Nhưng trước khi ngôi sao ấy rơi, nó đã từng rất sáng.

Ai rồi cũng sẽ không thoát khỏi cái chết, nhưng quan trọng là khi sống, họ đã sống một cuộc đời thật đẹp.

- Trình An, em có muốn cùng tôi sống một cuộc đời thật đẹp hay không?

Anh băng quơ hỏi một câu.

Trình An bỏ tay vào túi quần thông dong đi bên cạnh Lam Luật, cậu không nói gì, hơi thở vẫn đều đều. Gió thổi nhẹ vào mái tóc mềm của cậu làm anh nhìn đến mức say lòng.

Đột nhiên Trình An đứng lại, cậu xoay người, ánh mắt như xoáy sâu vào mắt anh, đem những lời thật nhất từ trong lòng nói ra:

- Chúng ta kết hôn đi! Tôi nhận ra mình rất yêu anh!

Tiếng ve mùa hạ kêu thật to lẫn át mấy tiếng động xung quanh, vậy nhưng Lam Luật có thể nghe rất rõ lời nói của người ấy. Cậu nói là cậu muốn kết hôn với anh!

Lam Luật mừng quýnh cả lên, vút luôn chiếc xe đạp sang bên đường. Anh ôm lấy cậu, ôm thật chặt, lồng ngực hai người ép vào nhau đập nhanh lạ thường. Trình An cũng không có ý định đẩy ra...cậu đã suy nghĩ thật kĩ rồi, người trước mặt cũng là người trong tim mình, hà cớ gì mà không nắm bắt lấy?

Lần đầu tiên trong đời, Trình An chủ động hôn người khác. Môi cậu mềm như cánh hoa, ướt át hôn lên má anh, nụ hôn nhẹ nhàng như chuồn chuồn nước, đôi mắt cậu mê ly trong suốt đẹp động lòng người. Lam Luật một tay ôm lấy eo cậu, một tay nâng cằm cậu hôn ngấu nghiến.

Trình An nhắm tịt hai mắt lại, cảm nhận đầu lưỡi mềm mại của anh càn quét trong khoang miệng, cũng lưỡi mình dây dưa qua lại. Vị nước bọt của hai người hòa lẫn cùng với những tiếng thở dốc vang lên càng mãnh liệt, Lam Luật nhịn không được, vuốt tóc cậu, nói:

- Trình An, chúng ta làm tình đi!

Thả sao nhé cả nhà yêu <3

Chương 25: Có yếu tố 18+

- Hay chúng ta làm tình đi?

Lam Luật yêu cầu, anh không những muốn mạnh mẽ chiếm lấy trái tim cậu mà còn muốn đem thân thể người này biến thành của mình, cùng mình hòa chung một nhịp. Trong tim anh khát khao có được cậu. Vậy nên anh mới không kiên dè nói ra suy nghĩ của mình.

Trình An đứng hình mất 5 giây, dường như cậu đang cố gắng đem hết kiến thức của 28 năm cuộc đời ra để hình dung ý nghĩa của câu nói trên. Cuối cùng cậu vẫn không nghĩ ra, thật thà hỏi lại:

- Làm tình? Chúng ta có thể sao? Ý tôi là 2 người đàn ông với nhau có thể XXX bằng cách nào?

Lam Luật dịu dàng véo cái mũi cao thanh tú của người kia rồi nói:

- Em cứ yên tâm! Anh đã sớm tìm hiểu kĩ vấn đề này rồi. Tí nữa em chỉ cần thả lỏng ra thôi.

Rồi anh thần thần bí bí móc trong cặp quần ra một tuýp thuốc kì lạ, hươu hươu trước mặt cậu làm ra vẻ thích thú lắm:

- Vì đã có cái này, gel bôi trơn hiệu con voi a! Hàng nhập khẩu của nước ngoài.

Trình An tiếp tục đứng hình. Trên trán chảy đầy hắc tuyến! Rõ ràng là anh đã có kế hoạch sẵn, ngay cả gel cũng chuẩn bị trước luôn rồi thì cậu phải trốn thế nào đây a? Chỉ là...chỉ là cậu thấy chuyện này hơi kì quặc.

Đột nhiên anh thút thít tựa vào hõm cổ của cậu, run run:

- Đừng nói là em không muốn nha? Anh sẽ rất tổn thương đấy. Em chính là người đầu tiên cướp mất trái tim anh. Ư ư em phải chịu trách nhiệm, em không được từ chối.

Trái tim của Trình An run lên mãnh liệt, cuối cùng nhìn anh buồn như vậy cậu cũng mềm lòng. Thù thật cậu không nỡ nhìn anh đau lòng, vậy nên đã đánh liều hít sâu một hơi, gật đầu thỏa hiệp.

- Được rồi! Tôi chấp nhận, anh đừng buồn nữa được không?

Nhưng cậu không thể thấy được nụ cười giả hoạt của Lam Luật. Hí hí chiêu này quả nhiên lợi hại nha! Chỉ cần anh giả vờ rơi vài giọt nước mắt thì cậu sẽ động lòng ngay thôi, sau này phải áp dụng nhiều lên mới được!

- -----

Hai người cuối cùng cũng trở về đến nhà của Trình An, Lam Luật chính là người hưng phấn hơn hết, ngay khi cửa nhà vừa mở anh đã áp sát cậu vào tường điên cuồng hôn xuống, nụ hôn cuồng dã mang theo ý đồ rất rõ ràng.

Có phải là anh bị nghiện rồi hay không a? Môi của cậu vừa mềm mại lại vừa ngọt như kẹo đường, cái lưỡi nhỏ cũng vô cùng biết phối hợp đưa đẩy qua lại không khiến anh cảm thấy kích thích.

Đôi tay của Lam Luật như mang theo luồng nhiệt nóng bỏng, từ từ thiêu đốt từng tấc thịt trên cơ thể đối phương. Môi anh áp xuống xương quai xanh của cậu để lại một dấu hôn đỏ đỏ. Dưới ánh đèn mờ ảo, nụ cười của anh càng thêm đậm. Ngón tay linh hoạt nhanh chóng cởi bỏ trang phục trên người cậu, anh buông môi cậu ra, dời xuống hôn dọc từ lồng ngực xuống bụng dưới của cậu.

Trình An mặt mày bừng đỏ. Thật không ngờ a, chỉ mới vài kĩ xảo nhỏ của anh cũng đã khiến nổi ghen hai mươi mấy năm của cậu bùng nổ. Trình An cảm nhận người kia đang ra sức hạ hạ mình. Anh nói rồi, cậu chỉ cần ở yên đó, thả lỏng, còn lại cứ để anh lo!

Cậu cảm dục đã lâu nên không thể chịu được sự chọc ghẹo ác ý này, không ngờ lần đầu tiên của mình lại rơi vào tay một người đàn ông. Mà cậu lại nằm dưới nữa mới đáng sợ cơ!

Trình An bỗng dừng rên lên một tiếng, cậu cảm nhận được đầu nhũ của mình ướt át, viên đậu nhỏ bị Lam Luật ngậm gọn tron trong miệng. Đầu lưỡi anh quả nhiên là lợi hại, liếm mát một chút liền làm cho nó cương cứng.

Tay kia của anh lần xuống dưới giữ chặt lấy phần thân đang cương cứng của Trình An, anh ngược đầu nhìn lên liền thấy được gương mặt kích tình ửng đỏ, dưới ánh đèn mờ ảo càng làm dung nhan của cậu thêm huyền hoặc. Cậu thở gấp, cả cơ thể tựa hết vào thành tường, đôi mắt đẹp lay động phủ một tầng hơi nước mỏng manh.

Ngón tay thon dài xoa nhẹ đầu khắc, sau đó bàn tay nắm gọn lấy cự vật nhỏ ra sức vuốt lên vuốt xuống đến tận gốc. Nghe tiếng rên nhẹ của cậu, anh càng thêm phần kích mà đẩy nhanh động tác. Nhìn vật nhỏ dần trong tay mà lòng anh cũng vui theo. Lam Luật vậy mà không ngại dùng miệng mình hầu hạ tiểu Trình An, anh đem côn thịt ngậm đầy khoang miệng. Côn thịt cứng rắn nóng như lửa được anh sùng nịnh đưa vào miệng. Ặc! Có chút nghẹn a! Dù sao đây cũng mới là lần đầu anh thực hành nên cũng có hơi vụng về. Anh phun ra nuốt vào côn thịt khiến cho người kia thoải mái không thôi.

Trong tim cậu như có một dòng nước ấm áp chảy qua, tựa lưỡi của Lam Luật mà sát không ngừng vào côn thịt làm cho cậu không chịu nổi sự kích thích này, cơ thể dường như muốn bùng nổ lập tức bắn ra ngoài.

Ánh mắt cậu mê ly say đắm chìm trong dục vọng do chính anh tạo ra, Lam Luật đón nhận lấy toàn bộ tinh dịch nuốt sạch, không chứa một chút. Anh cười đồ lấy cơ thể đang run lên của cậu, đưa tay vuốt lấy những giọt mồ hôi trên trán cậu rồi cười:

- Có thoải mái không?

Trình An gật gù đầu, lần đầu tiên cậu trải qua cảm giác này, những cơn sóng tình cứ dồn dập đánh úp khiến cậu có được kích thích chưa từng trải nghiệm trước đó.

- Nhưng thể này vẫn chưa xong đâu, anh còn cái này hay hơn.

Nói rồi anh ép cậu vào tường để lưng cậu áp sát ngực mình, lấy gel bôi trơn nhẹ nhàng xoa quanh hậu huyệt rồi dùng một ngón tay đâm vào.

A! Trình An nhận thấy có vật thể lạ xâm nhập không khỏi cong lưng né tránh, nhưng Lam Luật lại nhanh hơn, anh tiếp tục khuếch trương nơi đó, thủ thi vào tai cậu một chất giọng trầm thấp:

- Em thả lỏng một chút!

Nói rồi ngón tay thứ hai lại tiếp tục đâm vào trong, tay còn lại của anh dùng gel xoa đều lên cự vật của mình, sau đó chống côn thịt vào cửa huyệt, hít sâu một hơi rồi đâm vào.

Đau thật! Đau muốn chết luôn!

Trình An thật hối hận khi đồng ý làm chuyện này với anh. Cậu nghĩ rằng 2 người chỉ dừng lại ở việc dùng miệng thôi, nhưng không ngờ lại có cả cách này nữa.

Cậu cố gắng cắn chặt răng, hít một ngum không khí lạnh lẽo vào lồng ngực, từ phía sau truyền tới những trận ngứa ngáy đau nhói, một tay anh đan lấy những ngón tay gầy gầy của cậu, tay còn lại vuốt ve tấm lưng trơn mịn, cậu đẹp đẽ tựa như thần tiên trong truyện bước ra, không gì sánh bằng.

Thất lưng của anh lướt động tới lui, đem côn thịt nhét đầy trong khe huyệt bé xiu, cửa huyệt sát sao hút lấy tiểu tử dưới thân anh, đem cả hai cơ thể nối thành một. Vách ruột theo từng động tác kéo người mà trở nên trơn nhẵn, cuối cùng anh cũng tìm được điểm kích thích của cậu, đem côn thịt đâm vào nơi sâu nhất khiến cả hai đạt khoái cảm dâng trào.

Tối hôm đó, nhà riêng của Trình An từ phòng khách cho đến nhà bếp đều lưu lại dấu vết của cuộc hoan ái.

Tối hôm đó, hai người đàn ông cùng nhau triền miên không có hồi dứt. Mãi cho đến khi cả hai không thể bắn ra được nữa, Lam Luật mới chủ động buông tha cho cậu, anh ôn nhu vuốt ve gò má trắng mịn của cậu mà trong tim như được lấp đầy, rồi anh ôm cậu thật chặt trong lòng, cả hai cùng nhau chìm vào giấc mộng đẹp.

Thả sao nhé mọi người <3

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Huân Khang* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26

Tính đến nay đã là ngày cuối cùng Châu Giang đi chữa bệnh.

Thị trấn nhỏ lại bắt đầu một ngày mới với không khí nhộn nhịp và vui vẻ. Buổi sáng tỉnh mơ không khí rất trong lành, bên tai dường như văng vẳng tiếng chim lành lốt hót vang. Những bụi hoa cúc đại ven đường vươn cánh dịu dàng đón sương sớm. Mọi thứ như tràn trề nhựa sống, cô cũng vậy, cô sắp lấy lại được giọng nói rồi!

Châu Giang cảm nhận được hình như cô càng thích nơi này nhiều hơn rồi thì phải. Khẽ uống một ngụm trà hoa sen thơm mát, cô hướng mắt về ao sen rộng lớn phía trước, giữa ao là Lục Lam Thần đang ngồi trên cái xuồng nhỏ hái hoa, anh lựa chọn những bông hoa đẹp nhất mà hái xuống, chất đầy bên xuồng.

Động tác nhẹ nhàng thanh thoát, gương mặt anh sáng bừng nổi bật.

Lam Triệt vừa tỉnh dậy, chỉ mới có 6h30 sáng mà mặt trời đã lên cao rồi. Hắn ưỡ ảai vươn vai, vô tình nhìn thấy Châu Giang đang ngồi thất thần.

Hắn nghịch mặt, rón rén đến gần cô, dường như cô vẫn không nhận ra sự xuất hiện của hắn. Hắn nhìn vào đôi mắt của cô, rồi di chuyển mắt mình về hướng mà cô đang nhìn.

Mẹ kiếp!

Lại là ngấm tên thầy thuốc kia!

Giữa ao sen hoa chen chúc nhau hồng hồng xanh xanh càng tôn lên vẻ đẹp của anh, anh lạc giữa rừng hoa mà lại đẹp hơn cả hoa. Lam Triệt cảm nhận mắt mình đang nổ đom đóm bụp bụp.

Hắn giả vờ ho khù khụ khiến Châu Giang giật mình thót tim.

- Tưởng là ngấm cảnh, ai ngờ trong cảnh lại có người!

Lam Triệt đang giận lắm nên nói một câu đầy ẩn ý, thế nhưng Châu Giang không hiểu hắn nói gì. Cô rõ ràng là đang ngắm hoa sen mà, người nào ở đây?

Sao hắn lại nói một câu không rõ ràng như thế nhỉ? Thế nhưng cô vẫn cười hihi rồi rút một tách trà đưa cho hắn, viết vào tờ giấy:

- Anh uống thử xem a, đây là trà của Lục tiên sinh pha đó. Rất thơm, rất ngon!

Lỗ mũi hắn bỗng nhiên phình to ra thở phì phò như xịt khói. Chỉ là một ấm trà thôi mà cô có cần phải dành hết lời ngon tiếng ngọt để khen như vậy không hả?

Hắn giận càng thêm giận. Đem cả ấm trà nốc hết vào bụng! Tưởng có gì ngon, cũng giống nước lọc thôi thì có gì phải khen chứ?

Lục Lam Thần lái chiếc xuồng cập vào bờ, anh đem bó hoa sen mình vừa hái ôm lên, cười với cô:

- Châu tiểu thư có muốn xuống ao ngắm hoa thử một lần không? Dù sao cũng đang rảnh rồi, để tôi chèo cô ra đó!

Châu Giang mừng rỡ gật gật đầu, đón nhận lấy đài sen màu xanh lục mà anh đưa. Cả hai người hoàn toàn xem Lam Triệt là không khí mà hí hửng đi ra ao.

Gương mặt đẹp trai của hắn nổi đầy gân xanh, tay nắm chặt thành nắm đấm. Bọn họ có phải là đang công khai ngoại tình trước mặt hắn không đây? Cái gì mà "tôi chèo cô ra đó"? Rồi ai mới là vợ chồng thật đây? Kiểu này là sau khi trở về hắn mất vợ thật đấy! Tiết tháo đã sớm bị hắn vứt ra sau đầu rồi, hắn hậm hực dậm chân, lập tức đuổi theo hai người kia.

- Tôi cũng muốn ra ao sen, tôi cũng muốn ngồi xuồng!

- -----

Mái chèo nhẹ nhàng khua nước đẩy chiếc xuồng ra xa bờ hơn, ở giữa ao sen rộng lớn cô có thể nhìn thấy cảnh trên bờ như thu vào tầm mắt, một gian nhà gỗ be bé, một lũy tre cao đưa mình theo gió, cảnh tre mảnh mai uốn lượn trên bầu trời xanh thẳm.

Lục Lam Thần đã rất quen thuộc với việc chèo xuồng nên mỗi lần anh dùng mái chèo rẽ nước đều không bị tổn hại đến mấy cây sen xung quanh. Xuồng của bọn họ đã ra đến giữa ao, nơi đây nước sâu hơn 5 mét, vô cùng nguy hiểm.

- Nước ở đây rất sâu, hai người cẩn thận một chút!

Anh khẽ giọng nhắc nhở. Vậy mà hắn lại không nghe, âm thầm cười khẩy. Hừ, tôi biết bơi, anh khỏi cần nhắc.

Châu Giang vươn tay hái mấy cành sen ở gần đó, đưa lên mũi ngửi ngửi. Quà nhiên rất là thơm!

Cô kéo vạt áo của Lục Lam Thần, làm mấy động tác tay, ý nói: Anh thật sự rất lợi hại a! Đây là lần đầu tiên tôi trải nghiệm các giác thể này, tôi rất ngưỡng mộ anh, anh thật giỏi!

Thế là máu nóng của Lam Triệt một lần nữa xông lên não, hắn trừng mắt nhìn 2 người nọ mà cảm thấy mình như kẻ phá đám vậy. Bàng quơ nói:

- Không phải cứ biết chèo xuồng là giỏi, tôi cũng biết chèo đấy! Anh đặc ý cái gì?

Ngay khi Lục Lam Thần chưa kịp chuẩn bị tinh thần thì Lam Triệt đã nhanh tay giật lấy cây chèo làm cho chiếc xuồng rung lắc dữ dội, xuồng mất thăng bằng. Hắn cũng bắt chước anh khua khua mái chèo thế nhưng càng khua thì xuồng càng muốn lật.

Mặt hắn càng lúc càng đen như lọ nôi. Sao kì vậy? Chẳng phải chỉ cần khuấy khuấy cái cây này xuồng nước là được sao? Sao hắn làm không được vậy?

Vậy là cả 3 người cùng rớt xuống nước. Anh và hấn thì biết bơi nhưng Châu Giang thì không, cô hươ chân tay loạn xạ giữa dòng nước, trong bụng sớm đã uống nước muốn no rồi.

Lam Triệt cảm thấy mình vô dụng cực kì, hấn hối hận. Tại sao hấn cứ ghen tuông mù quáng rồi làm việc không suy nghĩ thế này, hấn hại cô mất rồi!

Lục Lam Thần bơi lại nhanh hơn, anh lập tức ôm ngang ngực cô đỡ lên. Châu Giang ngộp nước đã lâu nên ra sức hít thở, mặt mày tái mét, tóc tai ướt sũng.

- Châu Giang em có sao không?

- Đừng làm anh sợ mà!

Gương mặt hấn co rúm dữ dội, hấn run bần bật mà gọi tên cô, gọi đến khản cả cổ họng nhưng cô vẫn ngất lịm đi trên vai của anh ta.

Thả sao nhé hihi <3

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Huân Khang* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Kết

Chúng ta chỉ mới quen nhau hơn 1 tuần nhưng mình rất cảm động và yêu quý tất cả mọi người, các bạn đã rất ưu ái và ủng hộ tác phẩm mình viết, mình rất biết ơn vì điều đó. Mình mong rằng khi mình đưa ra quyết định này thì mọi người có thể tôn trọng nó. Lý do mình không viết nữa có liên quan bên phía gia đình mình, vì lí do riêng tư nên mình không nói gì thêm.

Và mình viết là vì đam mê, mình sẽ không vì những cản trở ấy mà bỏ luôn đam mê đâu, nhưng mình cũng không nỡ làm gia đình phiền lòng. Chờ mọi chuyện qua đi, lắng xuống rồi mình sẽ quay về tiếp tục viết.

Điều làm mình trăn trở duy nhất là không thể đem đến cho mọi người một kết cục viên mãn cho bộ truyện Thế Thân. Vậy nên mình sẽ tóm tắt sơ kết cục nhé:

- -----

Châu Giang sau khi tỉnh dậy sẽ nói chuyện được, người mà cô gọi tên đầu tiên là Lam Triệt.

Rồi 2 người họ trở về lại thành phố. Thai nhi trong bụng Châu Giang cũng phát triển rất khỏe mạnh.

Châu gia sau khi trải qua sự việc mất đi Châu Ái thì Châu lão gia bị đột quỵ không đi lại được phải ngồi xe lăn, Châu thị đã sớm phá sản. Cha mẹ cô đã nhận báo ứng cho việc ruồng bỏ chính đứa con gái ruột của mình là Châu Giang.

Tháng thứ 5 khi mang thai, Châu Giang nhớ cha mẹ nên muốn về thăm, cô không dám xuất hiện trước mặt cha mẹ, chỉ âm thầm dõi theo từ xa.

Châu phu nhân lúc mà đẩy xe lăn của Châu lão gia qua đường thì bị va chạm với người khác, xe lăn mất kiểm soát lao ra ngoài đường. Châu Giang hoảng hốt, không cần suy nghĩ mà liều mình xông ra cứu cha. Cũng may là chiếc xe đang lao tới phanh kịp lúc.

Lúc này cả 2 vợ chồng nhà họ Châu mới cảm thấy có lỗi và hối hận, bọn họ nhận ra thời gian qua mình đã đối xử tệ bạc với chính cốt nhục của mình, cuối cùng gia đình đoàn tụ.

Châu Ái cũng trả giá cho việc làm của mình, trong quá trình lưu lạc gian khổ cũng đã tìm được chốn nương thân, cô cưới một anh chàng tài xế xe, cuộc sống nghèo khổ nhưng cũng rất vui. Vì bản tính sĩ diện và kiêu ngạo nên cô cũng không muốn trở về tìm cha mẹ mình, không muốn họ thấy bộ dạng nghèo khó.

Rồi đám cưới của Lam Luật với Trình An diễn ra rất long trọng và hoành tráng trong sự chúc phúc của mọi người. Ăn cưới xong, tối hôm đó Châu Giang trở dạ sinh con, lúc cô hạ sinh, Lam Triệt ở ngay bên cạnh nắm chặt lấy tay cô. Và rồi may mắn mỉm cười, hai thiên thần bé bỏng một nam một nữ được sinh ra. Nam tên là Lam An Hạo, nữ tên là Lam An Nhiên.

Lam Luật tiết lộ bí mật với Trình An rằng: Cái chữ lót An trong tên của 2 đứa bé chính là lấy từ tên của cậu, anh nói rằng anh rất yêu cậu.

Kể từ đó, Lam Lão gia, An Nhiên và An Hạo trở thành 3 cái bóng đèn sáng nhất Lam Gia, ngày nào cũng ăn cầu lương từ 2 cặp vợ chồng kia.

Đại gia đình của họ sống vui vẻ bên nhau.

Bạn đang đọc truyện *Thế Thân - Huân Khang* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.